

ΕΚΚΛΗΣΙΑ

ΕΠΙΣΗΜΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΕΤΟΣ ΚΓ'

ΤΡΙΤΗ, 1 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 1946

ΑΡΙΘ. 3—4

Η ΕΠΑΝΟΔΟΣ ΤΗΣ Α. Μ. ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΩΣ

Μετά την εις τὸ ἀεροδρόμιον τῆς Ἐλευσίνας τῆ παρελθούσης Παρασκευῆ (27) ἄφειξεν τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως καὶ τὴν ἐπιβίβασιν Αὐτοῦ εἰς τὸ φέρον τὸ Διαδοχικὸν ζεῦγος ἀντιτορπιλικὸν «Θεμιστοκλῆς», περὶ ὥραν 5.40' μ.μ. κατέφθασεν εἰς Ἐλευσίνα καὶ διεπεραιώθη ἐπὶ τοῦ ἀντιτορπιλικοῦ ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος συνοδευόμενος ὑπὸ τοῦ Προέδρου τῆς Κυβερνήσεως. Τὴν Αὐτοῦ Μακαριότητα ὑπεδέχθη αὐτὸς ὁ Βασιλεὺς, χαιρετίσας δὲ διὰ θερμῆς χειραψίας συνεχάρη διὰ τὸ ὑπ' αὐτοῦ ἐν τῇ ἰδιότητι τοῦ Ἀντιβασιλέως μετὰ τοσαύτης ἐπιτυχίας ἐπιτελεσθὲν ἔργον. Μετὰ τὸ παρατεθὲν τέιον, οὕτινος μετέσχε τὸ Διαδοχικὸν ζεῦγος καὶ ὁ κ. Πρωθυπουργός, ἡ Α. Μ. ὁ Βασιλεὺς παρέμεινε κατὰ μόνας μετὰ τοῦ τέως Ἀντιβασιλέως ἐφ' ἱκανόν, περὶ ὥραν δὲ 6.30' μ.μ. ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος προπεμπόμενος ὑπὸ τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως ἀνεχώρησεν ἐπιστρέφων εἰς Ἀθήνας.

Τῇ 11 π.μ. τῆς ἐπιούσης ἡ Α. Μ. ὁ Βασιλεὺς μετὰ τοῦ Διαδοχικοῦ ζεύγους κατηυθύνθησαν ἐκ τῆς ἀποβάθρας τοῦ ἀερολιμένος τοῦ Φαληρικοῦ ὄρμου εἰς Ἀθήνας, ἵνα παραστῶσιν εἰς τὴν ἐν τῷ καθεδρικῷ ναῷ Δοξολογίαν ἐπὶ τῇ μετὰ 5 1/2 ἐτῶν ἀπουσίαν ἐπανόδῳ εἰς τὴν πατρίδα. Ἡ Δοξολογία ἐψάλη τελεταρχοῦντος τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου περιστοιχιζομένου ὑπὸ τῶν Σεβ. μελῶν τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, μετὰ δὲ τὸ πέρας αὐτῆς ὁ Ἀρχιεπίσκοπος ἀναπέμψας θερμὴν πρὸς Κύριον εὐχαριστήριον δέξιν ἐπὶ τῇ αἰσίᾳ τοῦ Βασιλέως ἐπανόδῳ εἰς τὰ ἴδια, ἐπεκαλέσθη ἐπ' Αὐτὸν τὴν θείαν Χάριν διὰ τὸ ὕπερ ἀναλαμβάνει πρὸς τὸ καλὸν τοῦ ἔθνους καὶ τοῦ λαοῦ δυσχερὲς ἔργον, εὐχόμενος ὅπως ὁ Πανάγαθος Θεὸς φωτίζη Αὐτὸν ὥστε νὰ ᾖναι πραγματικὸς πάντων τῶν Ἑλλήνων ἄναξ καὶ νὰ ὑπερνικήσῃ πάσας τὰς δυσχερείας πρὸς ἐπίτευξιν τοῦ μεγάλου Αὐτοῦ σκοποῦ.

Περαιτωθείσης τῆς Δοξολογίας ἡ Α. Μ. ὁ Ἀρχιεπίσκοπος, συνοδευόμενος ὑπὸ τῶν μελῶν τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, μετέβη εἰς τὰ Παλαιὰ Ἀνάκτορα καὶ ὑπέβαλεν ἐν τῇ αἰθούσῃ τῶν Τροπαίων εἰς τὴν Α. Μ. τὸν Βασιλέα τὰς συγχαρητικὰς τῆς Ἐκκλησίας εὐχὰς ἐπὶ τῇ αἰσίᾳ Αὐτοῦ ἐπανόδῳ. Κατὰ τὴν ἐκ τῶν Ἀνακτόρων ἀναχώρησιν ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος ἐγένετο ἀντικείμενον θερμοτάτων τοῦ περὶ τὰ Ἀνάκτορα καὶ τὰς ὁδοὺς συνωστιζομένου λαοῦ ἐκδηλώσεων.

Αὐθημερὸν μετὰ μεσημβρίαν τὸν Μακαριώτατον Ἀρχιεπίσκοπον ἐπεσκέφθη εἰς τὸν οἶκόν του ἡ Α. Ε. ὁ πρεσβευτὴς τῶν Ἠνωμένων Πολιτειῶν τῆς Ἀμερικῆς κ. Μάκ Βη, βραδύτερον δὲ καὶ ἡ Α. Ε. ὁ πρεσβευτὴς τῆς Μεγάλης Βρετανίας κ. Νόρτον μετὰ τῆς Κυρίας του. Ἀμφότεροι οἱ διπλωμάται, ἐξάραντες τὴν μεγίστην σπουδαιότητα τοῦ ὑπὸ τῆς Α. Μακαριότητος μετὰ τοσαύτης συνέσεως ἐπιτελεσθέντος ἔργου ὑπὸ τὴν ἰδιότητα τοῦ Ἀντιβασιλέως, συνεχάρησαν Αὐτὴν θερμῶς διὰ τὰς πρὸς τε τὴν ἑλληνικὴν πατρίδα καὶ γενικώτερον παρασχεθείσας πολυτίμους ὑπηρεσίας.

Περὶ τὴν 4 1/2 μ.μ. τῆς χθές, συνεπεῖα ἐπιθυμίας ἐκφρασθείσης ὑπὸ τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως, μετέβη εἰς ἐπίσκεψιν Αὐτοῦ ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος. Κατὰ τὴν συνάντησιν ταύτην ὁ Βασιλεὺς, ἀφοῦ ἐξῆρε τὸ ὑπ' αὐτοῦ ἐπιτελεσθὲν κατὰ τὴν ἄσκησιν τῆς Ἀντιβασιλείας ἐθνικὸν ἔργον, συνεχάρη καὶ αὖθις τὴν Α. Μακαριότητα διὰ τὰς παρασχεθείσας ὑπ' αὐτοῦ ἐξόχους πρὸς τὸ ἔθνος ὑπηρεσίας, εἰς ἔνδειξιν δὲ τῆς βασιλικῆς εὐαρεσκείας ἀπένειμεν εἰς Αὐτὴν τὸν Μεγαλόσταυρον τοῦ Σατῆρος, ἀνώτατον παράσημον τοῦ Ἑλληνικοῦ Κράτους.

ΤΑ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Ἡ ἐπάνοδος τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως.— Ὁ περὶ Ἐκκλησιαστικῆς Ἐκπαιδεύσεως Ἀν. Νόμος.— Ὁ Ἀν. Νόμος περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ περὶ Ἐκκλησ. Ἐκπαιδεύσεως Ἀν. Νόμου.— *Μητροπολίτου Ὑδρας, Σπυριδίου καὶ Αἰγίνης Προπολίτου*, Ὑπόμνημα πρὸς τὴν Ἱ. Σύνοδον περὶ τῆς συγκροτήσεως τῆς Ἱεραῆς Συνόδου.— *Ἰωάννου Ν. Καμάρη* Καθηγητοῦ τοῦ Πανεπιστημίου, Ἡ μόρφωσις τοῦ Ἱεροῦ Κλήρου.— Τεσσαρακονταετία ἀρχιερατείας.— *Σ. Λάλη* Ἡεόφυτος Δούκας.— *Παρατηρήσεων Στήλη*: Ἀποποι διαφημίσεις. Ἡ χειρωνακτικὴ δικτατορία. Ἡ δπισθαν κήρα.— *Χρονικά*.

ΑΝΑΓΚΑΣΤΙΚΟΣ ΝΟΜΟΣ

ΥΠ' ΑΡΙΘ. 540

Περὶ Ἐκκλησιαστικῆς Ἐκπαιδεύσεως.

(Ἐφημ. τῆς Κυβερνήσεως, 7 Σεπτεμβρίου 1946, ἀριθ. φύλλου 250).

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Β'

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Προτάσει τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀπεφασίσασμεν καὶ διατάσσομεν:

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'

Ἐκκλησιαστικαὶ Σχολαί.

Α'. ΤΥΠΟΣ—ΕΓΓΡΑΦΑΙ

Ἄρθρον 1.

Σκοπὸς τῶν Ἐκκλησ. Σχολῶν εἶναι ἡ ἱερατικὴ κατάρτισις τῶν μελλόντων νὰ ἱερωθῶσι καὶ νὰ καταταχθῶσι εἰς τὰς τάξεις τοῦ Ἐφημεριακοῦ κλήρου τῆς Ἑλλάδος.

Ἄρθρον 2.

1. Ἡ Ἐκκλησ. Γεωργικὴ Σχολὴ Κρήτης ὡς καὶ τὸ Ἱεροδιδασκαλεῖον Γιαννιτῶν μετατρέπονται εἰς Ἐκκλησ. Σχολάς.

2. Τὸ εἰς Ἐκκλησ. Σχολὴν μετατρέπομενον Ἱεροδιδασκαλεῖον Γιαννιτῶν μεταφέρεται εἰς Ξάνθην.

3. Ἡ Ἐκκλησ. Σχολὴ Κρήτης λειτουργεῖ παρὰ τῆ Ἱερᾷ Μονῇ Παναγίας-Χρυσοπηγῆς.

Ἄρθρον 3.

1. Ἐκκλησ. Σχολαὶ περιλαμβάνουσιν ἑπτὰ τάξεις.

2. Εἰς τὴν πρώτην τάξιν γίνονται δεκτοὶ κατόπιν εἰσιτηρίων ἐξετάσεων οἱ ἔχοντες ἀπολυτήριον ἐξατάξιου Δημοτικοῦ Σχολείου ἢ Ἐνδεικτικὸν ἀντιστοίχου τάξεως ἐξατάξιου Γυμνασίου Νέου Τύπου.

3. Αἱ τέσσαρες κατώτεραι τάξεις τῶν Ἐκκλησ. Σχολῶν εἶναι ἰσοτίμοι πρὸς τὰς τέσσαρας ἀντιστοίχους τάξεις τοῦ δικαταξίου Γυμνασίου ἢ ἰσοτίμου Σχολείου ἐπιτροπομένης τῆς μεταγεγραφῆς ἐκ τῶν τριῶν πρώτων τάξεων τῶν Γυμνασίων ἢ τῶν ἰσοτίμων Σχολείων εἰς τὰς Ἐκκλησ. Σχολάς καὶ ἐκ τῶν τεσσάρων πρώτων τάξεων τῶν Ἐκκλησ. Σχολῶν εἰς τὰ Γυμνάσια ἢ τὰ ἰσότιμα Σχολεῖα κατόπιν ἐγκρίσεως τῆς Ἐφορείας τῆς οἰκίας Ἐκκλησ. Σχολῆς.

4. Σπουδασταὶ τῶν καταργηθέντων ἤδη Ἱεροδιδασκαλείων, Ἐκκλησ. Σχολῶν, Ἱερατικῶν Σχολῶν δύνανται νὰ ἐγγραφῶσι εἰς τὴν ἀντίστοιχον τάξιν

τῶν Ἐκκλησ. Σχολῶν, ἐφ' ὅσον λειτουργεῖ ἀντίστοιχος τάξις, καὶ κατόπιν ἐγκρίσεως τῆς οἰκίας Ἐφορείας.

5. Διὰ Δίτος ἐκδιδομένου μετὰ γνώμην τοῦ Ἐποπ. Συμβουλίου Ἐκκλησιαστικῆς Ἐκπαιδεύσεως θέλουσιν ὁρισθῆ τὰ τῶν εἰσιτηρίων ἐξετάσεων, ἐγγραφῶν, ἀπουσιῶν, ποινῶν, προαγωγῶν καὶ ἀπολύσεως τῶν σπουδαστῶν τῶν Ἐκκλησ. Σχολῶν.

Β'. ΣΧΟΛΙΚΟΝ ΚΑΙ ΔΙΔΑΚΤΙΚΟΝ ἜΤΟΣ

Ἄρθρον 4.

1. Τὸ Σχολ. ἔτος ὁρίζεται ὡς πρὸς τὰς Ἐκκλησ. Σχολάς ἀπὸ 1ης Σεπτεμβρίου ἐκάστου ἔτους μέχρι 30ης Αὐγούστου τοῦ ἐπομένου, τὸ δὲ διδασκτικόν, ἐν τὸς τοῦ ὁποίου διεξάγονται μαθήματα καὶ ἐξετάσεις, ἀπὸ τῆς 10ης Σεβρίου ἐκάστου ἔτους μέχρι τῆς 10ης Ἰουλίου τοῦ ἐπομένου.

2. Κατὰ τὸ Σχολ. ἔτος 1945-46 αἱ Ἐκκλησ. Σχολαὶ θὰ λειτουργήσωσι μετὰ τὴν Α' τάξιν αὐτῶν, ἐφεξῆς δὲ θὰ προστίθεται κατ' ἔτος ἀνά μία ἐπι πλέον τάξις μέχρι τῆς ολοκληρώσεώς των.

Γ'. ΜΑΘΗΜΑΤΑ

Ἄρθρον 5.

1. Ἐν ταῖς Ἐκκλησ. Σχολαῖς διδάσκονται τὰ ἐξῆς μαθήματα:

Α') Πάντα τὰ εἰς τὰς ἐξ ἀνωτέρας τάξεις τῶν Γυμνασίων Κλασικοῦ Τύπου διδασκόμενα. Β') Ἐκτὸς τῶν ἐν τοῖς Γυμνασίοις διδασκόμενων Θεολογικῶν μαθημάτων, τὰ ἀκόλουθα θεολογικὰ μαθήματα: α') Ἱερὰ Ἱστορία, β') Εἰσαγωγή εἰς τὰς Ἀγ. Γραφὰς καὶ Ἑρμηνεῖα αὐτῶν. γ') Στοιχεῖα Δογματικῆς, δ') Κατηχητικῆς, μετ' ἐφαρμογῶν Κατηχητικῶν μαθημάτων, ε') Ἐκκλησ. Ρητορικῆ μετὰ Γυμνασμάτων, στ') Στοιχεῖα Κανονικοῦ Δικαίου, ζ') Λειτουργικὴ μετὰ στοιχείων Ἐκκλησ. Τέχνης, η') Στοιχεῖα Ἱουμαντικῆς, θ') Στοιχεῖα Πατρολογίας μετ' Ἑρμηνείας Ἐκλογῶν ἐκ τῆς Πατερικῆς Φιλολογίας, ι') Βυζαντινὴ Μουσικὴ, ια') Γεωπονικά.

2. Διὰ Δίτος ὁρισθήσεται τὸ ἀναλυτικὸν καὶ ὠρολόγιον πρόγραμμα τῶν διδασκόμενων μαθημάτων.

Δ'. ΠΡΟΣΟΝΤΑ ΠΤΥΧΙΟΥ

Ἄρθρον 6.

1. Τὸ πτυχίον τῶν Ἐκκλησ. Σχολῶν παρέχει τὰ ἐξῆς δικαιώματα: 1) Ἐκλογῆς εἰς Ἐφημεριακὰς θέσεις, συντρεχόντων καὶ τῶν κανονικῶς ἀπαιτουμένων προσόντων, 2) διορισμοῦ εἰς θέσεις ἐν Μητροπολιτικοῖς καὶ Ἐκκλησ. Γραφείοις, Ἐκκλησ. Ὁργανισμοῖς καὶ Ἱεροῖς Ναοῖς, ἐν τῇ Ἀποστολικῇ Διακονίᾳ καὶ ἄλλοις κατὰ τὰ ὁριζόμενα ἐν ταῖς εἰδικαῖς διατάξεσι τῆς κειμένης Νομοθεσίας, 3) Ἐγγραφῆς κατόπιν εἰσιτηρίων ἐξετάσεων εἰς τὰς Θεολογικὰς Σχολάς τῶν Πανεπιστημίων Ἀθηνῶν καὶ Θεσ/νίκης.

2. Οἱ Πτυχιούχοι τῶν διὰ τοῦ παρόντος Νόμου ἰδρυομένων Ἐκκλησ. Σχολῶν χειροτονούμενοι Ἐφημέριοι κατατάσσονται εἰς τὴν α' μισθολογικὴν κατηγορίαν.

Ε' ΔΙΔΑΚΤΙΚΟΝ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΝ

Ἄρθρον 7.

1. Τὸ διδασκτικὸν προσωπικὸν τῶν Ἐκκλησ. Σχολῶν ἀποτελεῖται:

1) Ἐκ τοῦ Διευθυντοῦ πτυχιούχου τῆς Θεολογίας, Κληρικοῦ ἢ Λαϊκοῦ ἐπιδειξαντος ἐπιστημονικὴν μόρφωσιν καὶ ἥθος καὶ διακρινομένου ἐπὶ χρηστότητι καὶ εὐσεβείᾳ, ἐπὶ βαθμῶ καὶ μισθῶ Διευθυντοῦ Α' ἢ Β' τάξεως, 2) ἐκ τεσσάρων (4) φιλολόγων καθηγητῶν, ἕξ ὧν οἱ δύο πρωτοβάθμιοι, 3) ἐκ τριῶν Θεολόγων, ἕξ ὧν ὁ εἰς πρωτοβάθμιος, 4) ἕξ ἐνὸς καθηγητοῦ τῶν μαθηματικῶν πρωτοβαθμίου ἢ δευτεροβαθμίου, 5) ἕξ ἐνὸς καθηγητοῦ τῶν Φυσικῶν, 6) ἕξ ἐνὸς καθηγητοῦ ἢ διδασκάλου τῆς Γυμναστικῆς, 7) ἕξ ἐνὸς καθηγητοῦ ἢ διδασκάλου τῶν τεχνικῶν, 8) ἕξ ἐνὸς καθηγητοῦ ἢ διδασκάλου τῆς Ἐκκλησ. Μουσικῆς, 9) ἕξ ἐνὸς καθηγητοῦ ἢ διδασκάλου τῶν Γαλλικῶν καὶ 10) ἕξ ἐνὸς καθηγητοῦ τῶν Γεωπονικῶν.

*Ἀρθρον 8.

1. Τὸ διδακτικὸν προσωπικὸν τῶν Ἐκκλησ. Σχολῶν διορίζεται ἐκ τοῦ τηρουμένου ἐν τῇ Δ'σει Μ. Ἐκπαιδεύσεως τοῦ Ὑπουργείου Θρησκευμάτων καὶ Ἐθν. Παιδείας πίνακος σειρᾶς ἀδιορίστων καθηγητῶν κατ' ἐπιλογὴν ἐκ τῆς πρώτης μὲν πεντηκοντάδος διὰ τοὺς καθηγητὰς τῶν Φιλ. μαθημάτων, ἐκ τῆς πρώτης δὲ εἰκοσάδος διὰ τοὺς καθηγητὰς τῶν λοιπῶν κλάδων, ὑπὸ τῆς Διευθύνσεως Θρησκευμάτων τοῦ ἰδίου Ὑπουργείου καὶ ἐπὶ βαθμῶ, ἐφ' ᾧ διορίζεται κατὰ εἰδικότητος τὸ προσωπικὸν ἐν τοῖς Σχολείοις τῆς Μ. Ἐκπαιδεύσεως.

2. Κατὰ τοὺς θερινοὺς μῆνας ἐκάστου ἔτους διαπιστοῦνται ὑπὸ τοῦ Ἐποπτ. Συμβουλίου τῆς Ἐκκλησ. Ἐκπαιδεύσεως καὶ μετ' εἰσῆγγησιν τῆς Διευθύνσεως Θρησκευμάτων τὰ δημιουργηθέντα κατὰ τὸ λῆξαν Σχολ. ἔτος κενὰ κατὰ εἰδικότητος καθηγητῶν καὶ λαμβάνεται ἐκ τοῦ πίνακος σειρᾶς τῶν ἀδιορίστων καθηγητῶν τὸ ἀπαιτούμενον προσωπικόν.

3. Ἐκπαιδευτικὸς μὴ ἀναλαμβάνων ὑπηρεσίαν ἐν τῷ ὑπὸ τοῦ Νόμου ὀριζομένης προθεσμίας θεωρεῖται ὡς μὴ ἀποδεχθεὶς διορισμὸν ἐν τῇ Ἐκπαιδεύσει καθόλου καὶ δικαιούται νέον διορισμὸν ἐν τοῖς Σχολείοις Μέσης ἢ Ἐκκλησ. Ἐκπαιδεύσεως μόνον μετὰ τριετίας.

4. Διοριζομένου καθηγητοῦ ἐν τῇ Ἐκκλησ. Ἐκπαιδεύσει πάντα τὰ ἐν τῇ Μέσῃ Ἐκπαιδεύσει ὑπάρχοντα δικαιολογητικὰ διορισμοῦ αὐτοῦ διαβιβάζονται εἰς τὴν Δ'σιν Θρησκευμάτων.

*Ἀρθρον 9.

1. Οἱ Διευθύνται καὶ καθηγηταὶ τῶν Ἐκκλησ. Σχολῶν δικαιούνται μεταθέσεως εἰς ἕτεραν Ἐκκλησ. Σχολὴν ἢ Ἐκκλησ. Φροντιστήριον μετὰ συμπλήρωσιν τριετίας τοῦλάχιστον εἰς τὴν ὀργανικὴν αὐτῶν θέσιν καὶ μετὰ γνώμην τοῦ Ἐποπτ. Συμβουλίου Ἐκκλησ. Ἐκπαιδεύσεως, ὑπαρχούσης δὲ κενῆς θέσεως.

2. Δύναται νὰ ἐνεργηθῇ μετάθεσις Διευθυντοῦ ἢ καθηγητοῦ Ἐκκλησ. Σχολῆς ἀνεξαρτήτως τοῦ χρόνου ὑπηρεσίας αὐτῶν ἐν τῇ θέσει των ἐφ' ὅσον ἤθελε κριθῆ ἢ μετάθεσις αὐτῆ ἀναγκαία ὑπηρεσιακῶς.

3. Ὡσαύτως δύναται νὰ ἐνεργηθῇ ἀμοιβαία μετάθεσις Διευθυντοῦ ἢ καθηγητοῦ τῶν Ἐκκλησ. Σχολῶν ἀνεξαρτήτως τοῦ χρόνου ὑπηρεσίας αὐτῶν ἐν τῇ

θέσει των μετ' ἀπόφασιν τοῦ Ἐποπτ. Συμβουλίου Ἐκκλησ. Ἐκπαιδεύσεως.

4. Ἐπιτρέπεται ἢ μετάθεσις τοῦ προσωπικοῦ τῶν Ἐκκλησ. Σχολῶν εἰς τὴν Μέσῃ Ἐκπαιδεύσειν καὶ ἀντιθέτως τοῦ Προσωπικοῦ τῆς Μ. Ἐκπαιδεύσεως εἰς τὰς Ἐκκλησ. Σχολὰς, μετὰ συμπλήρωσιν πενταετοῦς τοῦλάχιστον ὑπηρεσίας ἐν τῇ Ἐκκλησ. ἢ Μέσῃ Ἐκπαιδεύσει καὶ κατόπιν κοινῆς ἀποφάσεως τοῦ Ἐποπτ. Συμβουλίου Ἐκκλ. Ἐκπαιδεύσεως καὶ τοῦ Κεντρικοῦ Γνωμοδοτικοῦ Συμβουλίου Ἐκπαιδεύσεως. Τοιαύτη μετάθεσις δύναται νὰ γίνῃ πρὸς κάλυψιν Ἐκπαιδευτικῶν ἀναγκῶν καὶ ἀνευ αἰτήσεως τοῦ ὑπὸ μετάθεσιν, οὔσα δι' αὐτὸν ὑποχρεωτικῆ.

*Ἀρθρον 10.

1. Τὰ περὶ προαγωγῶν, ἀδειῶν, ποινῶν κλπ. ἰσχύοντα διὰ τὸ προσωπικὸν τῆς Μέσης Ἐκπαιδεύσεως ἰσχύουσι καὶ διὰ τὸ προσωπικὸν τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Σχολῶν, τοῦ Ἐποπτ. Συμβουλίου Ἐκκλησ. Ἐκπαιδεύσεως ἀσκούντος διὰ τὸ προσωπικὸν τῶν Ἐκκλησ. Σχολῶν τὰς διὰ τὸ προσωπικὸν τῆς Μ. Ἐκπαιδεύσεως ἀρμοδιότητας τοῦ Κεντρικοῦ Διοικητικοῦ καὶ Γνωμοδοτικοῦ Συμβουλίου Ἐκπαιδεύσεως.

*Ἀρθρον 11.

1. Εἰς τὰς ὀργανικὰς θέσεις τοῦ διδακτικοῦ προσωπικοῦ τῶν Ἐκκλ. Σχολῶν τοποθετεῖται διὰ Διαταγμάτων ἐκδιδομένων ἐντὸς δύο μηνῶν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος καὶ μετὰ γνώμην τοῦ Ἐποπτικοῦ Συμβουλίου Ἐκκλ. Ἐκπαιδεύσεως τὸ διδακτικὸν προσωπικὸν τῶν διὰ τοῦ Α. Ν. 2553)40 ἰδρυθειῶν Ἐκκλησ. Σχολῶν, Ἐκκλησ. Γεωργικῶν Σχολῶν καὶ Ἱεροδιδασκαλείων.

2. Τὸ δυνάμει τῆς ὑπ' ἀριθ. 59 Συντακτικῆς πράξεως ἀπολυθὲν διδακτικὸν προσωπικὸν τῶν Ἐκκλησ. Σχολῶν, τῶν Ἐκκλησ. Γεωργικῶν Σχολῶν καὶ Ἱεροδιδασκαλείων προτιμᾶται κατὰ τὴν πλήρωσιν τῶν ὀργανικῶν θέσεων τοῦ διδακτικοῦ προσωπικοῦ τῶν διὰ τοῦ παρόντος Νόμου συνιστωμένων Ἐκκλησ. Σχολῶν. Ἐπαναδιορίζεται δέ, α) τὸ διορισθὲν τὸ πρῶτον ἐν τῇ Ἐκκλησ. Ἐκπαιδεύσει μετὰ τὴν 27ην Ἀπριλίου 1941, ἐπὶ βαθμῶ καὶ μισθῶ ἐφ' ᾧ διορίζεται τὸ πρῶτον τὸ διδακτικὸν προσωπικὸν τῆς Μ. Ἐκπαιδεύσεως, β) τὸ διορισθὲν μετὰ τὴν 27ην Ἀπριλίου 1941, ἀλλὰ κεντημένον προγενεστέραν ὑπηρεσίαν ἐν ἀντιστοίχῳ θέσει τῆς Ἐκκλ. ἢ Μέσης Ἐκπαιδεύσεως, ἐπὶ βαθμῶ καὶ μισθῶ, ὃν ὡς ἐκ τοῦ χρόνου τῆς προὔπηρεσίας ἐν τῇ Ἐκκλησ. ἢ Μέσῃ Ἐκπαιδεύσει θὰ ἐδικαιούτο νὰ κατέχη ἐν τῇ Μέσῃ Ἐκπαιδεύσει, ὑπολογιζομένων καὶ τυχόν γενομένων προαγωγῶν ἐπὶ τῇ βάσει νόμων ἰσχυόντων πρὸ τῆς 27ης Ἀπριλίου 1941.

3. Μὴ καλυπτομένων τῶν ὀργανικῶν θέσεων τῶν Ἐκκλησ. Σχολῶν διὰ τῆς τοποθετήσεως τοῦ ὑπάρχοντος διδακτικοῦ προσωπικοῦ τῶν Ἐκκλησ. Σχολῶν τοῦ Νόμου 2553)1940 καὶ διὰ ἐπαναδιορισμοῦ τῶν δυνάμει τῆς ὑπ' ἀριθ. 59 Συντακτικῆς πράξεως ἀπολυθέντων συμπληροῦνται τὰ ὑφιστάμενα κενὰ διὰ μετάθεσεως προσωπικοῦ ἐκ τῆς Μέσης Ἐκπαι-

δαίσεως ἢ διὰ διορισμοῦ συμφώνως ταῖς διατάξεσι τοῦ ἄρθρου 8 τοῦ παρόντος Νόμου.

Ἄρθρον 12.

1. Αἱ εἰς προσωπικὸν ἀνάγκαι τῶν Ἐκκλησιᾶν Σχολῶν εἶναι δυνατόν νὰ καλύπτονται δι' ἀποσπάσεως καθηγητῶν ἐκ τῆς Μέσης Ἐκπαιδεύσεως, τῆς ἀποσπάσεως ταύτης γενομένης ὑπὸ τοῦ οἰκείου Ἐπιθεωρητοῦ Μέσης Ἐκπαιδεύσεως μετ' ἔγκρισιν τῆς Γεν. Διευθύνσεως Ἐρησκειμάτων τοῦ Ὑπουργείου Ἐρησκειμάτων καὶ Ἐθνικῆς Παιδείας.

2. Καθηγηταὶ τῶν Ἐκκλησιᾶν Σχολῶν μὴ χρησιμοποιούμενοι εἰς τὰς Ἐκκλησιᾶν Σχολὰς διδάσκοντες ἐν ταῖς Ἐκκλησιᾶν Σχολαῖς τὸν ἀπαιτούμενον ἀριθμὸν ὑποχρεωτικῶν ὥρῶν διδασκαλίας χρησιμοποιοῦνται δι' ἀποσπάσεως γενομένης διὰ κοινῆς ἀποφάσεως τῆς Γεν. Διευθύνσεως Ἐρησκειμάτων καὶ τῆς Διευθύνσεως Μέσης Ἐκπαιδεύσεως τοῦ Ὑπουργείου Ἐρησκειμάτων καὶ Ἐθνικῆς Παιδείας, εἰς Σχολεῖα Μέσης Ἐκπαιδεύσεως.

ΣΤ'. ΕΠΟΠΤΕΙΑ ΔΙΔΑΚΤΙΚΟΥ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΥ

Ἄρθρον 13.

1. Ἡ παιδαγωγικὴ καὶ καθόλου ἐπιστημονικὴ ἐποπτεία τοῦ ἔργου τῶν Ἐκκλησιᾶν Σχολῶν, ὡς καὶ πάσης τῆς Ἐκκλησιᾶν Ἐκπαιδεύσεως, καὶ ἡ καθοδήγησις αὐτοῦ, ὡς καὶ ἡ διοικητικὴ καὶ πειθαρχικὴ δικαιοδοσία ἐπὶ τοῦ διδακτικοῦ προσωπικοῦ αὐτῶν ἀσκεῖται ὑπὸ τοῦ Ἐποπτ. Συμβουλίου Ἐκκλ. Ἐκπαιδεύσεως.

2. Τὸ Ἐποπτ. Συμβούλιον Ἐκκλησιᾶν Ἐκπαιδεύσεως ἐνεργεῖ διὰ τῶν μελῶν του ἐπιθεωρήσεις τῶν Ἐκκλησιᾶν Σχολῶν, ὑποβάλλον σχετικὰς ἐκθέσεις καὶ προτάσεις εἰς τὸ Ὑπουργεῖον. Ἐκάστη Ἐκκλησιᾶν Σχολὴ δέον ἀπαρατήτως νὰ ἐπιθεωρῆται ἀπαξ τοῦλάχιστον κατ' ἔτος ὑπὸ μελῶν τοῦ Ἐποπτ. Συμβουλίου Ἐκκλησιᾶν Ἐκπαιδεύσεως.

3. Οἱ Διευθυνταὶ τῶν Ἐκκλησιᾶν Σχολῶν ἀσχοῦν καθήκοντα καὶ ἔχουν δικαιώματα Γεν. Ἐπιθεωρητοῦ Μέσης Ἐκπαιδεύσεως ἐπὶ τοῦ διδακτικοῦ προσωπικοῦ τῆς οἰκείας Σχολῆς.

Ζ'. ΒΟΗΘΗΤΙΚΟΝ καὶ ΥΠΗΡΕΤΙΚΟΝ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΝ

Ἄρθρον 14.

1. Τὸ βοηθητικὸν καὶ ὑπηρετικὸν προσωπικὸν τῶν Ἐκκλησιᾶν Σχολῶν ἀποτελεῖται :

1) Ἐξ ἑνὸς Ἐφημερίου, ἐπὶ βαθμῶ καὶ μισθῶ Γραμματέως β' τάξεως, 2) Ἐξ ἑνὸς οἰκονόμου, ἐπὶ βαθμῶ καὶ μισθῶ Γραμματέως β' τάξ., 3) Ἐξ ἑνὸς Ἐπιμελητοῦ, ἐπὶ βαθμῶ καὶ μισθῶ γραφέως β' τάξ., 4) Ἐξ ἑνὸς Ἐπιστάτου, ἐπὶ βαθμῶ καὶ μισθῶ κλητῆρος β' τάξ., 5) Ἐξ ἑνὸς κλητῆρος, ἐπὶ βαθμῶ καὶ μισθῶ κλητῆρος β' τάξ., 6) Ἐκ τριῶν ὑπηρετῶν, ἐπὶ βαθμῶ καὶ μισθῶ κλητῆρος γ' τάξ., ἔξ ὧν ὁ εἰς μᾶλλον καὶ ὁ εἰς κηπουρός.

2. Εἰς τὴν θέσιν τοῦ Ἐφημερίου διορίζεται διὰ Δίτος μετὰ πρότασιν τῆς οἰκείας Ἐφορείας ὡς ἔκτακτος δημόσιος ὑπάλληλος ἐπὶ τριετῆ θητεία κληρικὸς κεκτημένος πτυχίον Πανεπιστημίου ἢ Ἱερατικῆς Σχολῆς, ἢ Ἐκκλησιᾶν Σχολῆς, ἢ Ἱεροδιδασκαλείου, ἢ

Ἀπολυτήριον Γυμνασίου. Εἰς τὴν θέσιν τοῦ Οἰκονόμου διορίζεται διὰ Δίτος, μετὰ πρότασιν τῆς οἰκείας Ἐφορείας, ὡς ἔκτακτος ὑπάλληλος ἐπὶ τριετῆ θητεία κληρικὸς ἢ λαϊκὸς κεκτημένος πτυχίον Πανεπιστημίου ἢ Ἱερατικῆς Σχολῆς ἢ Ἐκκλησιᾶν Σχολῆς ἢ Ἱεροδιδασκαλείου ἢ ἀπολυτήριον Γυμνασίου ἢ Ἰσοτίμου Σχολείου καὶ λογιστικὰς γνώσεις. Εἰς τὴν θέσιν τοῦ Ἐπιμελητοῦ διὰ Ὑπουργικῆς πράξεως μετὰ πρότασιν τῆς οἰκείας Ἐφορείας ὡς ἔκτακτος δημόσιος ὑπάλληλος ἐπὶ τριετῆ ὡσαύτως θητεία ὁ κεκτημένος πτυχίον Ἱερατικῆς Σχολῆς ἢ Ἐκκλησιᾶν Σχολῆς ἢ Ἱεροδιδασκαλείου ἢ Ἐνδεικτικὸν σ' τάξεως ὀκτατάξιου Γυμνασίου Νέου Τύπου ἢ Ἰσοτίμου Σχολείου. Ὁ Ἐπιστάτης, ὁ κλητῆρ καὶ οἱ ὑπηρεταὶ διορίζονται δι' Ὑπουργ. πράξεως μετὰ πρότασιν τῆς οἰκείας Ἐφορείας ὡς ἔκτακτοι δημόσιοι ὑπάλληλοι ἐπὶ τριετῆ ἕκαστος θητεία.

3. Ἐκαστος ἐκ τοῦ βοηθητικοῦ καὶ ὑπηρετικοῦ προσωπικοῦ μετὰ τὴν συμπλήρωσιν τῆς τριετοῦς αὐτοῦ θητείας ὡς ἔκτακτου, μονιμοποιεῖται εἰ ἢν θέσιν εὐρίσκειται λαμβάνων τὸν ἀμέσως ἀνώτερον βαθμὸν καὶ μισθόν. Ἐφεξῆς δὲ προάγονται ἀνὰ πενταετίαν, ὁ Ἐφημέριος καὶ ὁ Οἰκονόμος μέχρι τοῦ βαθμοῦ καὶ μισθοῦ τοῦ Ἐπιμελητοῦ, ὁ Ἐπιμελητὴς μέχρι τοῦ βαθμοῦ καὶ μισθοῦ τοῦ ἀκολούθου, ὁ Ἐπιστάτης καὶ ὁ Κλητῆρ μέχρι τοῦ βαθμοῦ καὶ μισθοῦ τοῦ Ὑπουργικοῦ Ἀρχικλητῆρος, οἱ δὲ ὑπηρεταὶ μέχρι καὶ τοῦ βαθμοῦ καὶ μισθοῦ τοῦ κλητῆρος Α' τάξεως.

Η'. ΟΙΚΟΤΡΟΦΕΙΑ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΩΝ ΣΧΟΛΩΝ

Ἄρθρον 15.

1. Παρ' ἐκάστη Ἐκκλησιᾶν Σχολῆν λειτουργεῖ οἰκοτροφεῖον, ἐν τῷ ὁποίῳ οἰκοῦν καὶ διατῶνται ὑποχρεωτικῶς πάντες οἱ σπουδασταὶ τῆς Σχολῆς κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ διδακτικοῦ ἔτους.

2. Διὰ διατάγματος προκαλουμένου ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ Ἐρησκειμάτων καὶ Ἐθνικῆς Παιδείας μετὰ γνώμην τῆς Ἱεράς Συνόδου καὶ τοῦ Ἐποπτικοῦ Συμβουλίου Ἐκκλησιᾶν Ἐκπαιδεύσεως καθορισθήσεται ὁ τρόπος λειτουργίας τῶν οἰκοτροφείων τῶν Ἐκκλησιᾶν Σχολῶν, τὰ ἐν σχέσει πρὸς τὰ οἰκοτροφεῖα καθήκοντα, καὶ αἱ εὐθύναι τῶν Διευθυντῶν καὶ οἰκονόμων, ὡς καὶ ὁ τρόπος τοῦ διαχειριστικοῦ ἐλέγχου.

Ἄρθρον 16.

Τὰ ἔξοδα συντηρήσεως τῶν Οἰκοτροφείων ὡς καὶ πᾶσαι ἐν γένει αἱ δαπάναι περὶ ἐγκαταστάσεως, ὑγιανώσεως, λειτουργίας καὶ συντηρήσεως καθόλου τῶν Ἐκκλησιᾶν Σχολῶν βαρύνουσι τὸ Δημόσιον, ἀναγραφόμενον πρὸς τοῦτο τῶν εἰδικῶν πιστώσεων εἰς τὸν προϋπολογισμὸν ἔξόδων τοῦ Ὑπουργείου Ἐρησκειμάτων καὶ Ἐθνικῆς Παιδείας.

Θ'. ΕΦΟΡΕΙΑΙ

Ἄρθρον 17.

1. Ἡ Ἐφορεία τῆς Ἐκκλησιᾶν Σχολῆς Ἐάνθης ἀποτελεῖται ἐκ τοῦ οἰκείου Μητροπολίτου ἢ τοῦ νομίμου ἀναπληρωτοῦ αὐτοῦ, ὡς Προέδρου, ἐκ τοῦ Δημάρχου, ἐκ τοῦ Γεν. Ἐπιθεωρητοῦ Μέσης Ἐκπαιδεύσεως τῆς περιφερείας καὶ δύο ἑγγράτων πολιτῶν, ἔξ ὧν ὁ εἰς ἱατρὸς, δοξζομένων δι' Ὑπουργικῆς ἀποφάσεως μετὰ

τῶν ἀναπληρωτῶν αὐτῶν ἀνά τριετίαν ἐξ ὀκτὼ ἐγκρίτων πολιτῶν, ἐξ ὧν οἱ δύο ἰατροί, προτεινομένων ὑπὸ τῶν τριῶν πρώτων μελῶν τῆς Ἐφορείας.

2. Ἡ Ἐφορεία τῆς Ἐκκλησ. Σχολῆς Κρήτης ἀποτελεῖται ἐκ τοῦ οἰκείου Ἐπισκόπου ἢ τοῦ νομίμου ἀναπληρωτοῦ αὐτοῦ, ὡς Προέδρου, ἐκ τοῦ Δημάρχου Χανίων, ἐκ τοῦ Ἡγουμένου τῆς Ἱεράς Μονῆς «Παναγίας Χρυσοπηγῆς» καὶ δύο ἐγκρίτων πολιτῶν, ἐξ ὧν ὁ εἷς ἰατρός, ὁριζομένων δι' Ὑπουργικῆς ἀποφάσεως, μετὰ τῶν ἀναπληρωτῶν αὐτῶν, ἀνά τριετίαν ἐξ ὀκτὼ ἐγκρίτων πολιτῶν, ἐξ ὧν οἱ δύο ἰατροί, προτεινομένων ὑπὸ τῶν τριῶν πρώτων μελῶν τῆς Ἐφορείας.

3. Διὰ Διατάγματος καθορισθήσονται τὰ τῆς συγκλήσεως καὶ συνεδριάσεως τῶν Ἐφορειῶν ὡς καὶ τὰ περὶ τοῦ ἔργου καὶ τῶν καθηκόντων αὐτῶν.

Γ. ΕΙΔΙΚΑΙ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Ἄρθρον 18.

1. Αἱ Ἐκκλ. Σχολαὶ ἀποτελοῦσι Νομικὰ Πρόσωπα Δημοσίου Δικαίου ἐκπροσωπούμενα ὑπὸ τῶν οἰκείων Ἐφορειῶν.

2. Πᾶσα κινητὴ καὶ ἀκίνητος περιουσία τῆς Ἐκκλησ. Γ. Σχολῆς Κρήτης καὶ τοῦ Ἱεροδιδασκαλείου Γιαννιτσῶν μεταβιβάζεται εἰς τὴν κυριότητα τῆς ἀντιστοίχου Ἐκκλησ. Σχολῆς.

3. Τὰ περὶ τῆς ἐσωτερικῆς καθόλου ζωῆς τῶν μαθητῶν τῶν Ἐκκλησ. Σχολῶν θέλει ὁρίση ἐσωτερικὸς κανονισμὸς συνταχθησόμενος ὑπὸ τῶν Ἐφορειῶν τῶν Σχολῶν μετὰ γνώματευσιν τοῦ Ἐποπτικοῦ Συμβουλίου Ἐκκλησ. Ἐκπαιδεύσεως.

4. Αἱ Ἐκκλησ. Σχολαὶ ἔχουσι ἴδιαν σφραγίδα τοῦ τύπου ταύτης καθοριζομένου ὑπὸ τῆς οἰκείας Ἐφορείας καὶ ὑποβαλλομένου πρὸς ἐγκρισιν εἰς τὸ Ὑπουργεῖον Θεσηκευμάτων καὶ Ἐθνικῆς Παιδείας.

ΙΑ' ΡΙΖΑΡΕΙΟΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΗ ΣΧΟΛΗ, ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΑΙ ΣΧΟΛΑΙ ΑΓΙΑΣ ΑΝΑΣΤΑΣΙΑΣ ΚΑΙ ΚΟΡΙΝΘΟΥ.

Ἄρθρον 19.

1. Ἡ παρὰ τῇ Ἱερᾷ Μονῇ τῆς Ἁγίας Ἀναστασίας Φαρμακολυτῆρας λειτουργοῦσα Ἐκκλησ. Σχολὴ Ἁγίας Ἀναστασίας, ἢ Ἐκκλησ. Σχολὴ Κορίνθου ὡς καὶ ἡ Ριζάρειος Ἐκκλησ. Σχολὴ ἀφομοιοῦνται ὡς πρὸς τὸν τύπον αὐτῶν πρὸς τὰς διὰ τοῦ παρόντος Νόμου ἰδρυόμενας Ἐκκλησ. Σχολάς, λειτουργοῦσαι ἐφ' ἐξῆς καθ' ὅλα κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος Νόμου.

2. Ἡ Ἐκκλησ. Σχολὴ Ἁγίας Ἀναστασίας δύναται νὰ λειτουργήσῃ ἀπὸ τοῦ Σχολ. ἔτους 1945—46 μὲ ὅλας τὰς τάξεις αὐτῆς.

Ἄρθρον 20.

1. Εἰς τὰς κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος Νόμου προβλεπομένας ὀργανικὰς θέσεις τῆς Ριζαρείου Ἐκκλησ. Σχολῆς προστίθενται διατηρούμεναι καὶ αἱ δυνάμει τῆς διαθήκης τοῦ ἀοιδίμου Ριζάρη ὑφιστάμεναι θέσεις ἐπιτίμων καθηγητῶν τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου.

Ἄρθρον 21.

Ἐν τῇ Ριζαρείῳ Ἐκκλησ. Σχολῇ τὸ βοηθητικὸν

καὶ ὑπηρετικὸν Προσωπικὸν ἀποτελεῖται: α) ἐκ τοῦ προσωπικοῦ τῆς Διευθύνσεως, β) ἐκ τοῦ Διοικητικοῦ προσωπικοῦ, γ) ἐκ τοῦ ἐκτάκτου προσωπικοῦ καὶ ἐκ τοῦ Ἀρχικλητήρος, κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἀπὸ 7 Ὀκτωβρίου 1931 Β. Διατάγματος «Περὶ ὀργανισμοῦ τῆς Ριζαρείου Ἐκκλησ. Σχολῆς».

Ἄρθρον 22.

1. Τὰ ἔξοδα συντηρήσεως τῶν Οἰκοτροφείων καὶ τῆς καθόλου λειτουργίας τῆς Ριζαρείου Ἐκκλησ. Σχολῆς, ὡς καὶ αἱ δαπάναι μισθοδοσίας τοῦ διδακτικοῦ, διοικητικοῦ, βοηθητικοῦ καὶ ὑπηρετικοῦ προσωπικοῦ τῆς Ριζαρείου Ἐκκλησ. Σχολῆς βαρύνουσι τὴν Σχολήν.

2. Ὡσαύτως τὰ ἔξοδα συντηρήσεως τῶν Οἰκοτροφείων καὶ τῆς καθόλου λειτουργίας τῆς Ἐκκλησ. Σχολῆς Ἁγίας Ἀναστασίας βαρύνουσι τὸ Ταμεῖον τῆς Ι. Μονῆς Ἁγίας Ἀναστασίας διατηρουμένων ἐν ἰσχύϊ τῶν διατάξεων τῶν ἀρθρῶν 6 καὶ 20 τοῦ ἀπὸ 26 Ὀκτωβρίου 1918 Β. Δ)τος.

Ἄρθρον 23.

1. Ἡ Ἐφορεία τῆς Ἐκκλησ. Σχολῆς Ἁγίας Ἀναστασίας ἀποτελεῖται: Ἐκ τοῦ οἰκείου Μητροπολίτου ἢ τοῦ νομίμου ἀναπληρωτοῦ αὐτοῦ ὡς Προέδρου, τοῦ οἰκείου Γενικοῦ Ἐπιθεωρητοῦ Μέσης Ἐκπαιδεύσεως ἢ τοῦ νομίμου ἀναπληρωτοῦ του, ἐκ τοῦ Ἡγουμένου τῆς Ι. Μονῆς Ἁγίας Ἀναστασίας καὶ ἐκ δύο ἐγκρίτων πολιτῶν, ἐξ ὧν ὁ εἷς ἰατρός, ὁριζομένων δι' Ὑπουργικῆς ἀποφάσεως μετὰ τῶν ἀναπληρωτῶν αὐτῶν ἀνά τριετίαν ἐξ ὀκτὼ ἐγκρίτων πολιτῶν, ἐξ ὧν οἱ δύο ἰατροί, ὁριζομένων ὑπὸ τῶν τριῶν πρώτων μελῶν τῆς Ἐφορείας. Οἰκείος δὲ Μητροπολίτης νοεῖται ὁ Μητροπολίτης εἰς τὴν περιφέρειαν τοῦ ὁποῦ καίται ἡ Σχολή.

2. Ἡ Ἐφορεία τῆς Ἐκκλ. Σχολῆς Κορίνθου ἀποτελεῖται ἐκ τοῦ οἰκείου Μητροπολίτου, ὡς Προέδρου, ἐκ τοῦ Δημάρχου, ἐκ τοῦ Ἐπιθεωρητοῦ τῆς στοιχειώδους Ἐκπαιδεύσεως καὶ ἐκ δύο ἐγκρίτων πολιτῶν, ἐξ ὧν ὁ εἷς ἰατρός, ὁριζομένων δι' Ὑπουργικῆς ἀποφάσεως μετὰ τῶν ἀναπληρωτῶν αὐτῶν ἀνά τριετίαν, ἐξ ὀκτὼ ἐγκρίτων πολιτῶν, ἐξ ὧν οἱ δύο ἰατροί, ὁριζομένων ὑπὸ τῶν τριῶν πρώτων μελῶν τῆς Ἐφορείας.

3. Ἡ Ριζάρειος Ἐκκλησ. Σχολὴ διοικεῖται ὑπὸ Συμβουλίου κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἀπὸ 7 Ὀκτωβρίου 1931 Π. Διατάγματος «Περὶ ὀργανισμοῦ τῆς Ριζαρείου Ἐκκλησιαστικῆς Σχολῆς».

Ἄρθρον 24.

1. Διατηροῦνται ἐν ἰσχύϊ αἱ διατάξεις τοῦ ἀπὸ 7 8)βρίου 1931 Προεδ. Διατάγματος «Περὶ ὀργανισμοῦ τῆς Ριζαρείου Σχολῆς» αἱ μὴ ἀντικείμεναι εἰς τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος Ἀν. Νόμου.

Ἄρθρον 25.

1. Οἱ μαθηταὶ τῆς ἤδη λειτουργοῦσης Ἐκκλησ. Σχολῆς Ἁγίας Ἀναστασίας ἐντάσσονται ἀπὸ τοῦ Σχολ. ἔτους 1945—46 εἰς τὰς ἀντιστοίχους τάξεις τῆς διὰ τοῦ παρόντος Νόμου ἰδρυομένης Ἐκκλησ. Σχολῆς Νέου Τύπου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'

Ἐκκλησιαστικὰ Φροντιστήρια.

ΙΒ'. ΤΥΠΟΣ—ΕΓΓΡΑΦΑΙ

Ἄρθρον 26.

1. Πρὸς συμπλήρωσιν τῆς μορφώσεως τῶν ἐκλεγμένων διὰ Ἐφημεριακὰς θέσεις καὶ μὴ χειροτονηθέντων, ὡς καὶ ἐκείνων, οἵτινες ἐπιθυμοῦσι νὰ καταταχθῶσιν εἰς τὰς τάξεις τοῦ Ἐφημεριακοῦ Κλήρου τῆς Ἑλλάδος καὶ διὰ τὴν προπαρασκευὴν αὐτῶν πρὸς ἐξάσκησιν τοῦ λειτουργήματος τοῦ ἱερέως, ὡς καὶ διὰ τὴν σὺν τῷ χρόνῳ μετεκπαιδεύσιν τῶν ἤδη ὑπηρετούντων Ἐφημερίων, ἰδρύνονται: Ἐν Ἀνώτερον Ἐκκλησιαστικὸν Φροντιστήριον, περιλαμβάνον διετὴ κύκλον σπουδῶν, καὶ τρία Κατώτερα Ἐκκλησι. Φροντιστήρια ὡσαύτως διετὴ κύκλον σπουδῶν περιλαμβάνοντα.

2. Τὸ Ἀνώτερον Ἐκκλησι. Φροντιστήριον ἰδρύεται παρὰ τῇ Ριζαρείῳ Ἐκκλησι. Σχολῇ, τὰ δὲ κατώτερα παρὰ ταῖς Ἐκκλησι. Σχολαῖς Κρήτης καὶ Ξάνθης καὶ παρὰ τῷ Ἱεροδιδασκαλείῳ Βελλᾶς.

3. Εἰς κατώτερα Ἐκκλησι. Φροντιστήρια μετατρέπονται καὶ αἱ Ἐκκλησι. Γεωργικαὶ Σχολαὶ Ἁγίας Ἀναστασίας, Κορίνθου καὶ Πάρου, ὡς καὶ τὸ Ἱεροδιδασκαλεῖον Λαμίας.

4. Ἡ εἰς Κατώτερον Ἐκκλησι. Φροντιστήριον μετατρεπομένη Ἐκκλησι. Γεωργικὴ Σχολὴ Πάρου μεταφέρεται εἰς Μυτιλήνην.

Ἄρθρον 27.

1. Εἰς τὸ Ἀνώτερον Ἐκκλησι. Φροντιστήριον ἐγγράφονται ἄνευ ἐξετάσεως οἱ ἔχοντες ἀπολυτήριον Γυμνασίου ἢ Πτυχιῶχοι Διδασκαλεῖου, εἰς δὲ τὰ Κατώτερα Ἐκκλησι. Φροντιστήρια οἱ κεκτημένοι ἀπολυτήριον Ἡμιγυμνασίου ἢ τῶν κατὰ τὸν Νόμον 4397 Κατωτέρων Ἐπαγγελματικῶν Σχολείων καὶ τῶν πρὸς ταῦτα ἰσοτίμων, ἢ Ἐνδεικτικῶν προαγωγῆς ἐκ τῆς Β' τάξεως ἑξατάξιου Γυμνασίου ἢ Πρακτικοῦ Λυκείου ἢ ἀπολυτήριον τῶν τέως Ἑλληνικῶν Σχολείων καὶ Ἀστικῶν Σχολείων.

Ἄρθρον 28.

1. Εἰς τὰ Ἐκκλησι. Φροντιστήρια κατὰ πρῶτον λόγον θέλουσι φοιτήσῃ οἱ ἐκλεγέντες ὡς τακτικοὶ Ἐφημέριοι κατὰ τὰς κειμένας «περὶ Ἱερῶν Ναῶν καὶ Ἐφημερίων» διατάξεις, ὡς καὶ οἱ ἐπιθυμοῦντες νὰ χειροτονηθῶσιν Ἐφημέριοι, εἶτα δὲ πληρουμένων τῶν κενῶν Ἐφημεριακῶν θέσεων θέλουσι μετεκπαιδευθῆναι εἰς ταῦτα κατὰ σειρὰν οἱ ἱερεῖς οἱ μὴ κεκτημένοι πτυχίον Ἱερατικῶν Σχολῶν, Ἐκκλησι. Σχολῶν, Ἱεροδιδασκαλείων ἢ Ἱερατικῶν Φροντιστηρίων.

2. Ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος Ἀν. Νόμου τὰς ἐφημεριακὰς θέσεις θὰ καταλαμβάνουσι ἀποκλειστικῶς καὶ μόνον οἱ κεκτημένοι πτυχίον Θεολογικῆς Σχολῆς Πανεπιστημίου ἢ Ἱερατικῶν Φροντιστηρίων ἢ Ἐκκλησι. Σχολῶν ἢ Ἱεροδιδασκαλείων παντὸς τύπου ἀποκλειστικῶς ἀπολύτως τῆς χειροτονίας παντὸς μὴ κεκτημένου τοιοῦτον πτυχίον.

3. Κατ' ἐξαιρέσιν καὶ διὰ τὸ τρέχον μόνον ἔτος ἐπιτρέπεται ἡ χειροτονία τῶν κεκτημένων ἀπολυτήριον Γυμνασίου ἢ ἰσοτίμου Σχολείου δι' Ἐφημεριακὰς θέσεις τῶν παραμεθορίων περιοχῶν.

Ἄρθρον 29.

1. Ἐκαστος Μητροπολίτης ὑποχρεοῦται, ὅπως τηρῶν τὰς περὶ ἐκλογῆς καὶ χειροτονίας Ἐφημερίων κειμένας διατάξεις προβαίνει ἐντὸς τοῦ Ἰουνίου ἐκάστου ἔτους εἰς τὴν ἐκλογὴν τῶν ὑποψηφίων Ἐφημερίων τῆς Ἐπαρχίας αὐτοῦ, ἐντὸς δὲ ἰδημέρου ἀπὸ τῆς ἐκλογῆς ὑποβάλλῃ ἀνυπερθέτως εἰς τὸ Ὑπουργεῖον Θεοσευμάτων καὶ Ἐθνικῆς Παιδείας ὀνομαστικὴν κατάστασιν τῶν ἐκλεγμένων Ἐφημερίων, τῶν μελλόντων νὰ φοιτήσωσιν εἰς τὰ Ἐκκλησι. Φροντιστήρια.

2. Ἐξαιρετικῶς διὰ τὸ παρὸν ἔτος ἅμα τῇ δημοσιεύσει τοῦ παρόντος Νόμου οἱ Ἀρχιερεῖς ὁφείλουσι νὰ προβῶσι τὸ ταχύτερον εἰς τὴν ἐκλογὴν Ἐφημερίων καὶ ὑποβάλλωσιν εἰς τὸ Ὑπουργεῖον Θεοσευμάτων καὶ Ἐθνικῆς Παιδείας τὸν σχετικὸν κατάλογον τῶν ἐκλεγέντων Ἐφημερίων.

Ἄρθρον 30.

Διὰ Διατάγματος ἐκδιδομένου μετὰ γνώμην τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος καὶ τοῦ Ἐποπτικοῦ Συμβουλίου Ἐκκλησι. Ἐκπαιδευσεως ὁρισθῆσονται τὰ τῶν ἐγγραφῶν, ἀπουσιῶν, ποιῶν, προαγωγῶν καὶ ἀπολύσεως τῶν σπουδαστῶν τῶν Ἐκκλησι. Φροντιστηρίων, ὡς καὶ τὰ τοῦ τρόπου ἐπιλογῆς τῶν μελλόντων νὰ φοιτήσωσιν εἰς τὰ Ἐκκλησι. Φροντιστήρια Ἐφημερίων.

ΙΒ' ΣΧΟΛΙΚΟΝ ΚΑΙ ΔΙΔΑΚΤΙΚΟΝ ΕΤΟΣ

Ἄρθρον 31.

1. Τὸ Σχολικὸν ἔτος ὁρίζεται ὡς πρὸς τὰ Ἐκκλησι. Φροντιστήρια ἀπὸ τῆς 1ης Σεβρίου ἐκάστου ἔτους μέχρι τῆς 30ης Αὐγούστου τοῦ ἐπομένου, τὸ δὲ διδασκτικὸν ἐντὸς τοῦ ὁποῖου διεξάγονται μαθήματα καὶ ἐξετάσεις ἀπὸ τῆς 10ης Σεβρίου ἐκάστου ἔτους μέχρι 10ης Ἰουλίου τοῦ ἐπομένου.

Ἄρθρον 32.

1. Διὰ Διατάγματος ὁρισθῆσονται τὰ διδασκόμενα εἰς τὰ Ἐκκλησι. Φροντιστήρια μαθήματα, τὸ ἀναλυτικὸν καὶ ὠρολόγιον πρόγραμμα, ὡς καὶ τὰ χρησιμοποιηθῆσόμενα βιβλία.

ΙΓ'. ΔΙΔΑΚΤΙΚΟΝ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΝ

Ἄρθρον 33.

1. Τὸ διδασκτικὸν προσωπικὸν τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Φροντιστηρίων Λαμίας καὶ Μυτιλήνης ἀποτελεῖται:

α') Ἐξ ἐνός Διευθυντοῦ, Θεολόγου Κληρικοῦ ἢ λαϊκοῦ, ἐπὶ βαθμῶν καὶ μισθῶ Διευθυντοῦ Β' ἢ Α' τάξεως ἢ Τμηματάρχου Α' τάξεως, β') ἐκ δύο Θεολόγων πρωτοβαθμίων ἢ δευτεροβαθμίων, γ') ἐξ ἐνός Γεωπόνου καὶ δ') ἐξ ἐνός Καθηγητοῦ ἢ διδασκάλου τῆς Ἐκκλησιαστικῆς Μουσικῆς.

2. Τὸ διδασκτικὸν προσωπικὸν τοῦ Ἀνωτέρου Ἐκκλησιαστικοῦ Φροντιστηρίου τῆς Ριζαρείου Ἐκκλησιαστικῆς Σχολῆς ὡς καὶ τῶν Κατωτέρων Ἐκκλησιαστικῶν Φροντιστηρίων Ξάνθης, Κορίνθου, Κρήτης, Ἁγίας Ἀναστασίας καὶ Βελλᾶς ἀποτελεῖται:

α') Ἐκ δύο Θεολόγων πρωτοβαθμίων ἢ δευτεροβαθμίων, β') ἐξ ἐνός Φιλολόγου πρωτοβαθμίου ἢ δευτεροβαθμίου, γ') ἐξ ἐνός Γεωπόνου καὶ δ') ἐξ ἐ-

νός Καθηγητοῦ ἢ διδασκάλου τῆς Ἐκκλησιαστικῆς Μουσικῆς.

3. Διευθυντῆς τῶν ἐν τῇ προηγουμένη παραγρ. ἀναφερομένων Ἀνωτέρου καὶ Κατωτέρου Ἐκκλησιαστικῶν Φροντιστηρίων εἶναι ὁ Διευθυντῆς τῶν οἰκείων Ἐκκλησιαστικῶν Σχολῶν καὶ τοῦ Ἱεροδιδασκαλείου Βελλᾶς.

4. Ὁ οἰκείος Μητροπολίτης ἢ ὁ ὑπ' αὐτοῦ ὀριζόμενος Κληρικὸς δύναται νὰ διδάσκη ἐν τοῖς Ἐκκλησιαστικοῖς Φροντιστηρίοις μαθήματα ποιμαντικῆς καὶ τελετουργικῆς.

*Ἀρθρον 34.

1. Περὶ καταλήψεως τῶν ὀργανικῶν θέσεων τοῦ διδακτικοῦ προσωπικοῦ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Φροντιστηρίων ὡς καὶ περὶ διορισμοῦ, προαγωγῶν, μεταθέσεων, ἀποσπάσεων, ἀδειῶν, ποινῶν, κλπ., αὐτοῦ ἰσχύουσιν αἱ ἀφορῶσαι τὸ διδακτικὸν προσωπικὸν τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Σχολῶν διατάξεις τῶν ἀρθρων 8, 9, 10, 11, 12 καὶ 13 τοῦ παρόντος Ἀν. Νόμου.

ΙΑ' ΒΟΗΘΗΤΙΚΟΝ καὶ ΥΠΗΡΕΤΙΚΟΝ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΝ

*Ἀρθρον 35.

1. Τὸ βοηθητικὸν καὶ ὑπηρετικὸν προσωπικὸν τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Φροντιστηρίων Λαμίας καὶ Μυτιλήνης ἀποτελεῖται:

α') Ἐξ ἑνὸς Ἐφημερίου ἐπὶ βαθμῶ καὶ μισθῶ Γραμματέως β' τάξεως, β') ἔξ ἑνὸς οἰκονόμου ἐπὶ βαθμῶ καὶ μισθῶ Γραμματέως β' τάξεως, γ') ἔξ ἑνὸς Ἐπιστάτου ἐπὶ βαθμῶ καὶ μισθῶ κλητήρος β' τάξεως, δ') ἐκ δύο ὑπηρετῶν ἐπὶ βαθμῶ καὶ μισθῶ κλητήρος γ' τάξεως, ἔξ ὧν ὁ εἰς κηπουρός.

2. Διὰ τὸ ὡς ἄνω βοηθητικὸν καὶ ὑπηρετικὸν προσωπικὸν ἰσχύουσιν αἱ διατάξεις αἱ ἀφορῶσαι τὸ ἀντίστοιχον βοηθητικὸν καὶ ὑπηρετικὸν προσωπικὸν τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Σχολῶν.

3. Τὸ Βοηθητικὸν καὶ ὑπηρετικὸν προσωπικὸν τῆς Ριζαρείου Ἐκκλησιαστικῆς Σχολῆς καὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Σχολῶν Κρήτης, Ξάνθης, Ἁγίας Ἀναστασίας, Κορίνθου, ὡς καὶ τοῦ Ἱεροδιδασκαλείου Βελλᾶς, ἐκτελεῖ χρέη βοηθητικοῦ καὶ ὑπηρετικοῦ προσωπικοῦ καὶ εἰς τὰ οἰκεία Ἐκκλησιαστικὰ Φροντιστήρια.

ΙΕ' ΕΦΟΡΕΙΑΙ

*Ἀρθρον 36.

Τὸ παρὰ τῇ Ριζαρείῳ Ἐκκλησιαστικῇ Σχολῇ Ἀνωτάτου Ἐκκλ. Φροντιστήριον ὡς καὶ τὰ Ἐκκλησιαστικὰ Φροντιστήρια Κρήτης, Ξάνθης, Ἁγίας Ἀναστασίας καὶ Κορίνθου ἔχουσι τὴν αὐτὴν Ἐφορείαν μὲ τὰς ἐκεῖ Ἐκκλησιαστικὰς Σχολὰς κεκτημένην δὲ τὰ αὐτὰ καθήκοντα καὶ δικαιώματα. Τὸ παρὰ τῷ Ἱεροδιδασκαλείῳ Βελλᾶς Φροντιστήριον ἔχει Ἐφορείαν τὴν τοῦ Ἱεροδιδασκαλείου, τὰ δὲ Ἐκκλ. Φροντιστήρια Λαμίας καὶ Μυτιλήνης ὁμοίαν μὲ τὴν διὰ τοῦ ἀρθρου 17 τοῦ παρόντος Νόμου ὀριζομένην τοιαύτην διὰ τὴν Ἐκκλησιαστικὴν Σχολὴν Ξάνθης.

ΙΣΤ' ΟΙΚΟΤΡΟΦΕΙΑ

*Ἀρθρον 37.

1. Παρ' ἐκάστῳ Ἐκκλησιαστικῷ Φροντιστηρίῳ

λειτουργεῖ οἰκοτροφεῖον, ἐν τῷ ὁποίῳ οἰκοῦν καὶ διαιτῶνται ὑποχρεωτικῶς πάντες οἱ σπουδασταὶ αὐτοῦ κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ διδακτικοῦ ἔτους.

2. Τὰ ἔξοδα συντηρήσεως τῶν οἰκοτροφείων ὡς πᾶσαι ἐν γένει αἱ δαπάναι περὶ ἐγκαταστάσεως, ὀργανώσεως, λειτουργίας καὶ συντηρήσεως τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Φροντιστηρίων βαρύνουσι τὸ Δημόσιον, ἀναγραφόμενον πρὸς τοῦτο εἰδικῶν πιστώσεων εἰς τὸν προϋπολογισμὸν ἐξόδων τοῦ Ὑπουργείου Θερησκευμάτων καὶ Ἐθνικῆς Παιδείας.

3. Διὰ Διατάγματος προκαλουμένου ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ Θερησκευμάτων καὶ Ἐθνικῆς Παιδείας καὶ μετὰ γνώμην τοῦ Ἐποπτικοῦ Συμβουλίου Ἐκκλησιαστικῆς Ἐκπαιδεύσεως καθορισθῆσεται ὁ τρόπος λειτουργίας τῶν οἰκοτροφείων τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Φροντιστηρίων, τὰ ἐν σχέσει πρὸς τὰ Οἰκοτροφεία τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Φροντιστηρίων καθήκοντα καὶ εὐθύναι τῶν Δ)τῶν καὶ οἰκονόμων, ὡς καὶ ὁ τρόπος τοῦ διαχειριστικοῦ ἐλέγχου.

ΙΖ' ΕΙΔΙΚΑΙ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

*Ἀρθρον 38.

1. Κατὰ τὸ πρῶτον ἔτος τῆς λειτουργίας τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Φροντιστηρίων γίνεται σύντμησις εἰς ἕν ἔτος τῶν δύο διδακτικῶν ἐτῶν καθοριζομένου διὰ Διατάγματος εἰδικοῦ ὄρολογίου καὶ ἀναλυτικοῦ προγράμματος περιλαμβάνοντος τὰ μαθήματα καὶ τῶν δύο διδακτικῶν ἐτῶν.

*Ἀρθρον 39.

1. Αἱ διατάξεις τοῦ ἀρθρου 18 τοῦ παρόντος Νόμου ἔχουσι ἰσχὴν καὶ ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Φροντιστηρίων.

*Ἀρθρον 40.

1. Οἱ σπουδασταὶ τοῦ Κατωτέρου Τμήματος τοῦ μετατρεπομένου εἰς Ἐκκλησιαστικὸν Φροντιστήριον Ἱεροδιδασκαλείου Λαμίας μεταγράφονται εἰς ἀντίστοιχον τάξιν τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Σχολῶν ἢ εἰς ἀντίστοιχον τάξιν τῶν Γυμνασίων καὶ ἰσοτίμων Σχολείων, τοῦ δὲ Ἀνωτέρου Τμήματος εἰς ἀντιστοίχους τάξεις τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Φροντιστηρίων καὶ τῶν Παιδαγωγικῶν Ἀκαδημιῶν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'

Ἱεροδιδασκαλεῖον Βελλᾶς.

*Ἀρθρον 41.

1. Τὸ Ἱεροδιδασκαλεῖον Βελλᾶς διατηρεῖται λειτουργοῦν κατὰ τὰς κειμένας περὶ αὐτοῦ διατάξεις.

2. Αἱ περὶ καταλήψεως τῶν ὀργανικῶν θέσεων τοῦ διδακτικοῦ προσωπικοῦ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Σχολῶν, ὡς καὶ αἱ περὶ διορισμοῦ, προαγωγῶν, μεταθέσεων, ἀποσπάσεων, ἀδειῶν, ποινῶν κλπ., αὐτοῦ διατάξεις τῶν ἀρθρων 8, 9, 10, 11 καὶ 12 τοῦ παρόντος Α.Ν. ἔχουσιν ἰσχὴν καὶ ἐπὶ τοῦ διδακτικοῦ προσωπικοῦ τοῦ Ἱεροδιδασκαλείου Βελλᾶς.

*Ἀρθρον 42.

1. Οἱ μαθηταὶ τοῦ μὴ λειτουργήσαντος κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη Ἱεροδιδασκαλείου Βελλᾶς ἐγγράφονται ἄνευ ἐξετάσεων κατὰ τὸ παρὸν σχολ. ἔτος εἰς

ἀντιστοίχους τάξεις Γυμνασίου ἢ Παιδαγωγικῶν Ἀκαδημιῶν, ὡς ἀκολουθῶς :

α) Οἱ προαχθέντες τῆς Α' τάξεως εἰς τὴν ΣΤ' τοῦ Ὀκτατάξιου Γυμνασίου Νέου Τύπου, οἱ δὲ ἀπορριφθέντες τῆς τάξεως ταύτης εἰς τὴν ε' τοῦ αὐτοῦ Γυμνασίου, β) οἱ προαχθέντες τῆς Β' τάξεως εἰς τὴν Ζ' τοῦ Ὀκτατάξιου Γυμνασίου Νέου Τύπου, οἱ δὲ ἀπορριφθέντες τῆς τάξεως ταύτης εἰς τὴν στ' τοῦ αὐτοῦ Γυμνασίου, γ) οἱ προαχθέντες τῆς Γ' τάξεως καὶ οἱ ἀπορριφθέντες τῆς Δ' εἰς τὴν Η' τάξιν τοῦ Ὀκτατάξιου Γυμνασίου Νέου Τύπου, οἱ δὲ ἀπορριφθέντες τῆς Γ' τάξεως εἰς τὴν Ζ' τοῦ αὐτοῦ Γυμνασίου, δ) οἱ προαχθέντες τῆς Α' τάξεως καὶ οἱ ἀπορριφθέντες τῆς Ε' εἰς τὴν Α' τῶν Παιδαγωγικῶν, καὶ ε) οἱ ἀπορριφθέντες τῆς ΣΤ' τάξεως εἰς τὴν Β' τάξιν τῶν Παιδαγωγικῶν Ἀκαδημιῶν. Οἱ μαθηταὶ τῶν περιπτώσεων δ' καὶ ε' δύνανται νὰ ὑποστῶσι κατὰ τὸ παρὸν Σχολ. ἔτος ἀπολυτήριον ἐξέτασιν ἐνώπιον τῶν οἰκείων ἐξεταστικῶν Ἐπιτροπῶν πρὸς ἀπόκτησιν ἀπολυτηρίου Γυμνασίου.

2. Οἱ μαθηταὶ τῶν διὰ τοῦ Α. Ν. 2553)1940 καταργηθέντων Ἱεροδιδασκαλείων, οἱ προαχθέντες τῆς Α' τάξεως ὡς καὶ ἀπορριφθέντες τῆς Ε', δύνανται νὰ ὑποστῶσιν ἀπολυτήριον ἐξέτασιν ἐνώπιον τῶν οἰκείων ἐξεταστικῶν Ἐπιτροπῶν πρὸς ἀπόκτησιν ἀπολυτηρίου Γυμνασίου ἢ νὰ ἐγγραφῶσιν ἄνευ ἐξετάσεων εἰς τὴν Α' τάξιν τῶν Παιδαγωγικῶν Ἀκαδημιῶν, οἱ προαχθέντες τῆς Ε' ὡς καὶ οἱ ἀπορριφθέντες τῆς ΣΤ' δύνανται νὰ ἐγγραφῶσιν εἰς τὴν Β' τάξιν τῶν Παιδαγωγικῶν Ἀκαδημιῶν ἢ νὰ ὑποστῶσιν ἀπολυτήριον ἐξέτασιν ἐνώπιον τῶν οἰκείων ἐξεταστικῶν Ἐπιτροπῶν πρὸς ἀπόκτησιν ἀπολυτηρίου Γυμνασίου.

* Ἀρθρον 43.

1. Ἡ κατάληψις τῆς θέσεως τοῦ καθηγητοῦ τῆς Ἀλβανικῆς παρὰ τῷ Ἱεροδιδασκαλείῳ Βελλᾶς γενήσεται διὰ διαγωνισμοῦ, οὗτινος αἱ λεπτομέρειαι θέλουσι καθορισθῆ δι' Ὑπουργικῆς ἀποφάσεως.

2. Οἱ ὡς ἄνω διοριζόμενοι προάγονται ἀνὰ πενταετίαν μέχρι καὶ τοῦ βαθμοῦ τοῦ Εἰσηγητοῦ.

3. Ὁ ἥδη διορισμένος ἐν τῇ θέσει ταύτῃ ἐφ' ὅσον συνεπλήρωσε πενταετὴ τοῦλάχιστον εὐδόκιμον ὑπηρεσίαν ἐν τῷ βαθμῷ καὶ μισθῷ τοῦ Γραμματέως Β' τάξεως διαβαθμίζεται εἰς τὸν βαθμὸν καὶ μισθὸν Γραμματέως Α' τάξεως, τοῦ πλεονάζοντος χρόνου λογιζομένου ὡς διανυθέντος ἐν τῷ βαθμῷ καὶ μισθῷ τοῦ Γραμματέως Α' τάξεως, ἐφ' ὅσον δὲ συνεπλήρωσε δεκαετὴ εὐδόκιμον ὑπηρεσίαν διαβαθμίζεται εἰς τὸν βαθμὸν καὶ μισθὸν τοῦ Εἰσηγητοῦ, τοῦ πλεονάζοντος χρόνου λογιζομένου διὰ πᾶσαν περίπτωσιν ὡς διανυθέντος εἰς τὸν βαθμὸν καὶ μισθὸν τοῦ Εἰσηγητοῦ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ'

Ἀκροτελευταῖοι Διατάξεις.

* Ἀρθρον 44.

1. Τὸ πτυχίον τῆς Πατριαρχικῆς Μουσικῆς Σχολῆς τοῦ ἐν Κωνσταντινουπόλει Ἐκκλησιαστικοῦ Μουσικοῦ Συλλόγου τυγχάνει ἰσότητων πρὸς τὸ πτυχίον τῶν Ἑλληνικῶν Ὠδῶν.

* Ἀρθρον 45.

1. Ὁ Ἱ. Ναὸς Ἁγίας Φωτεινῆς Κορίνθου χρησιμεύων διὰ τὰς θρησκευτικὰς ἀνάγκας τῶν μαθητῶν τῆς Ἐκκλησ. Σχολῆς καὶ τοῦ Ἐκκλησ. Φροντιστηρίου Κορίνθου ἐπάγεται ὑπὸ τὴν κυριότητα αὐτῶν.

* Ἀρθρον 46.

1. Πᾶσα διάταξις ἀντικειμένη εἰς τὸν παρόντα Νόμον καταργεῖται.

2. Ὁ παρὼν Νόμος ἰσχύει ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεώς του εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 5 Σεπτεμβρίου 1945

Ἐν Ὄνομαι τοῦ Βασιλέως

Ὁ Ἀντιβασιλεὺς

* Ὁ Ἀθηνῶν ΔΑΜΑΣΚΗΝΟΣ

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ὁ Πρόεδρος

ΠΕΤΡΟΣ ΒΟΥΓΑΡΗΣ

Τὰ Μέλη

Ι. Πολίτης, Π. Γουναράκης, Γ. Οἰκονόμος, Γ. Α. Μαντζαβίνος, Ἀναργ. Δημητρακόπουλος, Χ. Λούης, Π. Κουτσομητόπουλος, Ι. Παρασκευόπουλος, Σπ. Μάτεσις, Α. Ζάκκας, Α. Μερεντίτης, Γ. Λαμπρινόπουλος, Β. Δενδραμῆς, Μ. Πεσματζόγλου.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 5 Σεπτεμβρίου 1945.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργὸς

ΒΑΣ. ΚΥΡΙΑΚΟΠΟΥΛΟΣ

ΑΝΑΓΚΑΣΤΙΚΟΣ ΝΟΜΟΣ

ὅπ' ἀριθ. 807

Περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ Α. Ν. 540)45 «περὶ Ἐκκλησιαστικῆς Ἐκπαιδεύσεως».

(Ἐφημ. τῆς Κυβερνήσεως 31 Δεκεμβρίου 1945 Ἀριθ. φύλλον 323).

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Β'

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Προτάσει τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀποφασίζομεν καὶ διατάσσομεν.

* Ἀρθρον 1.

Αἱ ἐπὶ τῶν ἀρθρῶν 16 καὶ 37 ἐδάφ. 2 τοῦ Α. Ν. 540/1945 «περὶ Ἐκκλησιαστικῆς Ἐκπαιδεύσεως» προβλεπόμεναι πιστώσεις δι' ἔξοδα συντηρήσεως τῶν Οἰκοτροφείων τῶν Ἐκκλησ. Σχολῶν καὶ τῶν Ἐκκλησ. Φροντιστηρίων ἀναγράφονται εἰς τὸν προϋπολογισμὸν τῶν ἐξόδων τοῦ Ὑπουργείου Θερησκευμάτων καὶ Ἐθνικῆς Παιδείας ὑπὸ ἐνιαῖον κεφάλαιον καὶ ἀρθρον καὶ διατίθενται δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Θερησκευμάτων καὶ Ἐθν. Παιδείας μετὰ πρότασιν τοῦ Ἐποπτικοῦ Συμβουλίου Ἐκκλησ. Ἐκπαιδεύσεως ἀναλόγως τῶν παρουσιαζομένων ἐκάστοτε ἀναγκῶν κατ' ἐκάστην Ἐκκλησ. Σχολὴν καὶ ἐκάστῳ Ἐκκλησ. Φροντιστηρίῳ.

* Ἀρθρον 2.

1. Τὸ ἐδάφ. 2 τοῦ ἀρθροῦ 27 τοῦ Α. Ν. 540)1945 ἀντικαθίσταται διὰ τῶν ἑξῆς:

«Ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος Α. Ν. τὰς Ἐφημεριακὰς θέσεις θὰ καταλαμβάνωσιν ἀποκλειστικῶς

καὶ μόνον οἱ κεκτημένοι πτυχίον τῶν θεολογικῶν σχολῶν Ἀθηνῶν, Θεσσαλονίκης καὶ Χάλκης, οἱ φοιτηταὶ τῶν σχολῶν τούτων διανύοντες τὸ Β' Γ' καὶ Δ' ἔτος τῶν σπουδῶν των, ὡς καὶ οἱ κεκτημένοι πτυχίον Ἱερατικῶν Φροντιστηρίων ἢ Ἱερατικῶν σχολῶν ἢ Ἱεροδιδασκαλείων».

2. Ἐν τέλει τοῦ ἀρθροῦ 28 τοῦ Α. Ν. 540)1945 προστίθενται ἐδάφ. ὑπ' ἀριθ. 4 καὶ 5 ἔχοντα οὕτω:

4. «Οἱ μὴ κεκτημένοι τὰ προσόντα τοῦ ἐδαφ. 2 τοῦ παρόντος ἀρθροῦ Ἐφημέριοι διατασσόμενοι ὑπὸ τοῦ οἰκείου Ἱεράρχου ὑποχρεοῦνται ὡς φοιτησῶσι εἰς Ἐκκλησ. Φροντιστήριον, μὴ συμμορφούμενοι δὲ ἀπολύονται τῆς Ἐφημεριακῆς θέσεώς των».

5. «Εἰς τοὺς μαθητὰς τῶν Ἐκκλησ. Σχολῶν καὶ Ἐκκλησ. Φροντιστηρίων ἐπιτρέπεται κατὰ τὴν διάρκειαν τῶν σπουδῶν των ἢ εἰς διακόνους χειροτονία των τηρουμένων τῶν ἰσχυουσῶν πρὸς τοῦτο κανονικῶν διατάξεων».

Ἄρθρον 3.

1. Ἐφ' ὅσον συντρέχουν ἑξαιρετικαὶ περιστάσεις μετατίθενται τὰ κατὰ τὸν Νόμον χρονικὰ ὄρια ἐναρξέως καὶ λήξεως τοῦ σχολ. καὶ διδακτικοῦ ἔτους τῶν Ἐκκλησ. σχολῶν καὶ τῶν Ἐκκλησ. Φροντιστηρίων δι' Ὑπουργικῆς ἀποφάσεως κατόπιν προτάσεως τοῦ Ἐποπτικοῦ Συμβουλίου Ἐκκλησ. Ἐκπαιδεύσεως.

2. Ἡ Ἐκκλησ. Σχολὴ Ἁγίας Ἀναστασίας θέλει λειτουργήσῃ ὑπὸ τὸν νέον αὐτῆς τύπον ἀπὸ τοῦ Ἰανουαρίου 1946. Αἱ γενόμεναι μετὰ τὴν ἰσχὺν τοῦ Α. Ν. 540)1945 ἐξετάσεις κλπ. θεωροῦνται ἔγκυροι.

3. Οἱ μαθηταὶ τῆς τέως Ἐκκλησιαστικῆς σχολῆς Ἁγίας Ἀναστασίας δύνανται νὰ μετεγγραφῶσιν εἰς σχολεῖα Μ. Ἐκπαιδεύσεως κατὰ τὸ σχολικὸν ἔτος 1946—1947.

Ἄρθρον 4.

Αἱ παράγραφοι 2 καὶ 3 τοῦ ἀρθροῦ 3 τοῦ Α. Ν. 540)45 ἀντικαθίστανται διὰ τῶν ἑξῆς:

«2. Εἰς τὴν Α' τάξιν γίνονται δεκτοὶ κατόπιν εἰσηγηρίων ἐξετάσεων οἱ ἔχοντες ἀπολυτήριον ἐξαταξίου δημοτικοῦ σχολείου ἢ ἑνδεικτικὸν προαγωγῆς ἐκ τῆς Β' τάξεως ἢ ἀποδεικτικὸν σπουδῶν Γ' τάξεως Ὀκτατάξιου γυμνασίου».

«3. Αἱ τέσσαρες κατώτεραι τάξεις τῶν Ἐκκλησ. σχολῶν εἶναι ἰσοτίμοι πρὸς τὰς Γ' Δ' Ε' καὶ ΣΤ' τάξεις τῶν Ὀκταταξίων γυμνασίων ἢ ἰσοτίμων σχολείων, ἐπιτρεπομένης τῆς μετεγγραφῆς ἐκ τῶν Γ' Δ' Ε' καὶ ΣΤ' τάξεων τῶν γυμνασίων ἢ τῶν ἰσοτίμων σχολείων εἰς τὰς ἀντιστοίχους τάξεις τῶν Ἐκκλησ. σχολῶν ὡς καὶ ἐκ τῶν τεσσάρων πρώτων τάξεων τῶν Ἐκκλησ. σχολῶν εἰς τὰς ἀντιστοίχους τάξεις τῶν γυμνασίων ἢ τῶν ἰσοτίμων σχολείων κατόπιν ἐγκρίσεως τῆς Ἐφορείας τῆς οἰκείας σχολῆς.

Οἱ γονεῖς ἢ κηδεμόνες τῶν ἐκ τῶν τεσσάρων πρώτων τάξεων τῶν Ἐκκλησ. σχολῶν μετεγγραφομένων εἰς ἀντιστοίχους τάξεις τῶν γυμνασίων ἢ τῶν ἰσοτίμων σχολείων μαθητῶν ὑποχρεοῦνται νὰ ἐπιτροφῶσιν εἰς τὸ Ταμεῖον τῆς Σχολῆς, ἐξ ἧς μεταγγράφονται, τὰ δαπανηθέντα ὑπὸ τοῦ Κράτους διὰ τοὺς μαθητὰς τούτους κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς φοιτήσεώς των τροφεία. Τὰ ἐπιστραπτέα τροφεία βεβαιοῦνται

καὶ εἰσπράττονται ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ Νόμου «περὶ εἰσπράξεως δημοσίων ἐσόδων» καὶ διὰ λογαριασμὸν τῆς δικαιοῦχου σχολῆς.

Ἄρθρον 5.

1. Τὰς ὀργανικὰς θέσεις τῶν Διευθυντῶν τῶν Ἐκκλησ. Σχολῶν καὶ Ἐκκλησ. Φροντιστηρίων δύνανται νὰ καταλαμβάνωσι καὶ δι' ἀπ' εὐθείας διορισμοῦ πτυχιούχοι θεολόγοι λαϊκοὶ ἢ κληρικοὶ ἔχοντες ἀξιόλογον δρᾶσιν προτιμωμένων τῶν κληρικῶν καὶ τῶν ἐχόντων διετεῖς τοῦλάχιστον σπουδὰς ἐν τῷ ἐξωτερικῷ διὰ Διατάγματος κατόπιν προτάσεως τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν καὶ ἀποφάσεως τοῦ Ἐποπτικοῦ Συμβουλίου Ἐκκλησ. Ἐκπαιδεύσεως.

2. Διὰ τοὺς ὡς ἄνω ἀπευθείας διοριζομένους Διευθυντὰς δὲν ἔχουσιν ἰσχὺν αἱ διατάξεις τοῦ ἀρθροῦ 9 ἐδαφ. 4 τοῦ Α. Ν. 540)1945.

3. Ἡ Διεύθυνσις Ἐκκλησιαστικῆς τινος Σχολῆς ἢ Ἐκκλ. τινος Φροντιστηρίου δύνανται νὰ ἀνατίθεται προσωρινῶς καὶ εἰς ἐν ἐνεργείᾳ ἢ καὶ σχολάζοντας Ἱεράρχας δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Θρησκευμάτων καὶ Ἐθνικῆς Παιδείας κατόπιν προτάσεως τοῦ Ἐποπτικοῦ Συμβουλίου Ἐκκλησ. Ἐκπαιδεύσεως τηρουμένων τῶν κανονικῶν διατάξεων.

4. Ἡ διεύθυνσις τῆς Ριζαρείου Ἐκκλησ. σχολῆς δύνανται νὰ ἀνατίθεται προσωρινῶς καὶ εἰς καθηγητὴν τῆς Θεολ. Σχολῆς τοῦ Πανεπ. Ἀθηνῶν ἀποφάσει τοῦ Ὑπουργοῦ Θρησκευμάτων καὶ Ἐθν. Παιδείας καὶ μετὰ γνώμην τοῦ Ἐποπτικοῦ Συμβουλίου Ἐκκλησ. Ἐκπαιδεύσεως καὶ τοῦ Διοικ. Συμβουλίου τῆς Ριζαρείου Σχολῆς ἐπὶ ἐπιμυσθίῳ ὀριζομένῳ ὑπὸ τοῦ Διοικ. Συμβουλίου τῆς Ριζα. Ἐκκλησ. Σχολῆς καὶ ὑπὸ τῆς σχολῆς καταβαλλομένῳ.

Ἄρθρον 6.

1. Ἡ διδασκαλία τῶν Θεολογικῶν καὶ Φιλολογικῶν μαθημάτων ἐν τῷ Ἀνωτέρῳ Ἐκκλησ. Φροντιστηρίῳ τῆς Ριζαρείου Ἐκκλησ. Σχολῆς δύνανται νὰ ἀνατίθεται δι' ἀποφάσεως τοῦ Ἐποπτικοῦ Συμβουλίου Ἐκκλ. Ἐκπαιδεύσεως εἰς καθηγητὰς τῆς Θεολογικῆς καὶ Φιλοσοφικῆς Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν, οἵτινες θὰ διδάσκουν ἐν αὐτῷ τὰ ἀντίστοιχα μαθήματα ἐπὶ ἐπιμυσθίῳ ὀριζομένῳ δι' ἀποφάσεως τοῦ οἰκείου Ὑπουργοῦ ἀναλόγως τῶν ὥρων τῆς διδασκαλίας μετὰ γνώμην τοῦ ὡς ἄνω Ἐποπτικοῦ Συμβουλίου Ἐκκλησ. Ἐκπαιδεύσεως.

2. Εἰς τὰς δύο ἀνωτέρας τάξεις τῆς Ἐκκλ. Σχολῆς Ἁγίας Ἀναστασίας δύνανται νὰ ἀνατίθεται διὰ τοῦ αὐτοῦ ὡς ἄνω τρόπου ἢ διδασκαλία τῶν Θεολογικῶν μαθημάτων εἰς καθηγητὰς τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης, ἐπὶ ἐπιμυσθίῳ ὀριζομένῳ δι' ἀποφάσεως τοῦ οἰκείου Ὑπουργοῦ ἀναλόγως τῶν ὥρων τῆς διδασκαλίας μετὰ γνώμην τοῦ Ἐποπτικοῦ Συμβουλίου Ἐκκλησ. Ἐκπαιδεύσεως.

3. Εἰς τὰς περιπτώσεις τῶν ἀνωτέρῳ ἑδαφίων παραμένονσι κεναὶ αἱ ἀντίστοιχοι ὀργανικαὶ θέσεις θεολόγων καὶ φιλολόγων.

Ἄρθρον 7.

Τὸ ἀρθρον 23 ἐδάφ. 1 τοῦ Α. Ν. 540)1945 τρο-

ποποιείται ὡς ἑξῆς: «Ἡ Ἐφορεία τῆς Ἐκκλ. Σχολῆς καὶ τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Φροντιστηρίου Ἀγίας Ἀναστασίας ἀποτελεῖται: Ἐκ τοῦ οἰκείου Μητροπολίτου ἢ τοῦ κανονικοῦ ἀναπληρωτοῦ αὐτοῦ, ὡς Προέδρου, τοῦ ἐκάστοτε κοσμίτηρος τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης ἢ τοῦ νομίμου ἀναπληρωτοῦ του, ἐνὸς καθηγητοῦ τῆς αὐτῆς Σχολῆς ὀριζομένου δι' Ὑπουργικῆς ἀποφάσεως μετὰ τοῦ ἀναπληρωτοῦ του ἀνὰ διετίαν προτάσει τῆς σχολῆς, τοῦ οἰκείου Γεν. Ἐπιθεωρητοῦ Μέσης Ἐκπαιδεύσεως ἢ τοῦ νομίμου ἀναπληρωτοῦ αὐτοῦ, τοῦ Ἡγουμένου τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Ἀγίας Ἀναστασίας, καὶ ἐνὸς ἱατροῦ ὀριζομένου δι' Ὑπουργικῆς ἀποφάσεως μετὰ τοῦ ἀναπληρωτοῦ αὐτοῦ, ἱατροῦ ἐπίσης, ἀνὰ τριετίαν ἐκ τριῶν ἱατρῶν προτεινομένων ὑπὸ τῶν πέντε πρώτων μελῶν τῆς Ἐφορείας.

Ἄρθρον 8.

Ἡ Ἐφορεία τῆς Ἐκκλῆς. Σχολῆς Μυτιλήνης ἀποτελεῖται ἐκ τοῦ οἰκείου Μητροπολίτου ἢ τοῦ κανονικοῦ ἀναπληρωτοῦ αὐτοῦ, ὡς προέδρου, ἐκ τοῦ Δημάρχου, ἐκ τοῦ Διευθυντοῦ ἐνὸς ἐκ τῶν γυμνασίων τῆς πόλεως, προτεινομένου ὑπὸ τοῦ Μητροπολίτου καὶ ὀριζομένου δι' Ὑπουργικῆς ἀποφάσεως, καὶ δύο ἐγκρίτων πολιτῶν, ἐξ ὧν ὁ εἷς ἱατρός, ὀριζομένων δι' Ὑπουργικῆς ἀποφάσεως μετὰ τῶν ἀναπληρωτῶν αὐτῶν ἀνὰ τριετίαν δι' Ὑπουργικῆς ἀποφάσεως μετὰ τῶν ἀναπληρωτῶν αὐτῶν ἀνὰ τριετίαν ἐξ ὧν ὁ εἷς ἐγκρίτων πολιτῶν, ἐξ ὧν οἱ δύο ἱατροί, προτεινομένων ὑπὸ τῶν τριῶν πρώτων μελῶν τῆς Ἐφορείας.

Ἄρθρον 9.

Μετὰ τὸ ἐδάφ. 3 τοῦ ἄρθρ. 13 τοῦ Α.Ν. 540]1945 προστίθεται ἐδάφ. ἐπ' ἀριθ. 4 ἔχον οὕτω: «4. Ἡ ἐπιθεώρησις τῶν καθηγητῶν τῶν μαθηματικῶν, φυσικῶν καὶ τῆς γυμναστικῆς τῶν Ἐκκλῆς. Σχολῶν καὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Φροντιστηρίων δύναται νὰ ἐνεργῆται ὑπὸ τῶν Γεν. Ἐπιθεωρητῶν τῶν οἰκείων μαθημάτων μετὰ πρότασιν τοῦ Ἐποπτικοῦ Συμβουλίου Ἐκκλῆς. Ἐκπαιδεύσεως καὶ ἐντολῇ τοῦ Ὑπουργοῦ Θεσηκευμάτων καὶ Ἐθνικῆς Παιδείας.

Ἄρθρον 10.

Οἱ καθηγηταὶ τῶν Ἐκκλῆς. σχολῶν διδάσκουσι κατ' ἐντολὴν τοῦ Δ' αὐτῶν καὶ εἰς τὰ προσηρητημένα εἰς αὐτὰς Ἐκκλῆς. Φροντιστήρια πρὸς συμπλήρωσιν ὑφισταμένων κενῶν καὶ τανάπαλιν.

Ἄρθρον 11.

Ἡ μεταφορὰ τῆς ἔδρας Ἐκκλῆς. τινος Σχολῆς ἢ Ἐκκλῆς. Φροντιστηρίου γενήσεται δι' Ὑπουργικῆς ἀποφάσεως μετὰ γνώμην τοῦ Ἐποπτικοῦ Συμβουλίου Ἐκκλῆς. Ἐκπαιδεύσεως.

Ἄρθρον 12.

Διὰ Διατάγματος προκαλουμένου ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ Θεσηκευμάτων καὶ Ἐθνικῆς Παιδείας καὶ μετὰ πρότασιν τοῦ Ἐποπτικοῦ Συμβουλίου Ἐκκλῆς. Ἐκπαιδεύσεως δύναται νὰ διορίζωνται εἰς τὰς ὀργανικὰς θέσεις τῶν Οἰκονόμων τῶν Ἐκκλῆς. Σχολῶν καὶ Ἐκκλῆς. Φροντιστηρίων ἀπειθείας πτυχιούχοι θεολόγοι κληρικοὶ ἢ λαϊκοί.

Ἄρθρον 13.

Ὡς πρὸς τὸν τρόπον τοῦ διορισμοῦ τοῦ διδακτικοῦ προσωπικοῦ τῆς Ριζαῆς. Ἐκκλῆς. Σχολῆς ἰσχύου-

σιν αἱ σχετικαὶ διατάξεις τοῦ ὀργανισμοῦ αὐτῆς.

Ἄρθρον 14.

Εἰς τὰς ὀργανικὰς θέσεις τοῦ Διοικητικοῦ Προσωπικοῦ τῆς Ριζαρείου Ἐκκλῆς. Σχολῆς προστίθεται θέσεις Διευθυντοῦ Β' τάξεως προϋσταμένου τῶν οἰκονομικῶν Ὑπηρεσιῶν αὐτῆς. Τὴν θέσιν ταύτην καταλαμβάνει διὰ προαγωγῆς προτάσει τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τῆς Ριζαρείου Ἐκκλῆς. Σχολῆς ὁ ἐκ τῶν ἀνωτέρων ὑπαλλήλων αὐτῆς συγκεντρῶν τὰ κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ Συμβουλίου αὐτῆς ἀπαιτούμενα προσόντα καὶ ἔχον δεκαετὴ τοῦλάχιστον ὑπηρεσίαν ἐν τῇ σχολῇ.

Ἄρθρον 15.

Οἱ γὰρ ὑπηρετοῦντες ὡς παιδονόμοι ἐν τῇ Ριζαρείῳ Ἐκκλ. Σχολῇ θεωροῦνται ἄφ' ἧς διωρίσθησαν ὡς ἀνήκοντες εἰς τὸ τακτικὸν ὑπηρετικὸν προσωπικὸν τῆς σχολῆς. Οἱ λαμβάνοντες μισθὸν ἀντιστοιχοῦντα εἰς ἀνώτερον βαθμὸν τοῦ κατὰ τὸν Ὄργανισμὸν τῆς Σχολῆς προβλεπομένου ἔξακολουθοῦν λαμβάνοντες τὸν ἀνώτερον τοῦτον μισθόν.

Ἄρθρον 16.

1. Εἰς τὰς ὀργανικὰς θέσεις τοῦ βοηθητικοῦ προσωπικοῦ τοῦ Ἱεροδιδασκαλείου Βελλᾶς προστίθεται μία θέσις Οἰκονόμου καὶ ἑτέρα Ἐπιμελητοῦ.

2. Αἱ διατάξεις τῶν ἐδαφ. 1 καὶ 2 τοῦ ἄρθρου 14 τοῦ Α.Ν. 540]1945, αἱ ἀναφερόμεναι εἰς τὰς ἀντιστοιχίας θέσεις τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Σχολῶν, ἰσχύουσι καὶ ἐπὶ τῶν ὡς ἄνω προστιθεμένων θέσεων τοῦ Ἱεροδιδασκαλείου Βελλᾶς.

Ἄρθρον 17.

Αἱ διατάξεις τοῦ ἄρθρου 16 τοῦ Α. Ν. 540]45 ἰσχύουσι καὶ διὰ τὸ Ἱεροδιδασκαλεῖον Βελλᾶς.

Ἄρθρον 18.

Εἰς τὸ ἐδάφ. 4 τοῦ ἄρθρου 9 τοῦ Α. Ν. 540]1945 ἢ φράσις «μετὰ συμπλήρωσιν πενταετοῦς τοῦλάχιστον ὑπηρεσίας» ἀντικαθίσταται διὰ τῆς φράσεως «μετὰ συμπλήρωσιν τριετοῦς τοῦλάχιστον ὑπηρεσίας».

Ἄρθρον 19.

1. Εἰς τὸ ἄρθρον 42 ἐδάφ. 1 τοῦ Α. Ν. 540]1945 αἱ λέξεις «Κατὰ τὸ παρὸν Σχολικὸν ἔτος» ἀντικαθίστανται διὰ τῶν λέξεων «Κατὰ τὸ Σχολικὸν ἔτος 1945—46».

2. Εἰς τὸ ἄρθρον 22 ἐδάφ. 1 τοῦ αὐτοῦ ὡς ἄνω Νόμου αἱ λέξεις «τῶν Οἰκοτροφείων» ἀντικαθίστανται διὰ τῶν λέξεων «τοῦ Οἰκοτροφείου».

Ἄρθρον 20.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεώς του εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 31 Δεκεμβρίου 1945.

Ἐν ὀνόματι τοῦ Βασιλέως

Ὁ Ἀντιβασιλεὺς

† Ὁ Ἀθηνῶν ΔΑΜΑΣΚΗΝΟΣ

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ὁ Πρόεδρος

ΘΕΜΙΣΤΟΚΛΗΣ ΣΟΦΟΥΛΗΣ

Τὰ Μέλη

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 31 Δεκεμβρίου 1945.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργός

ΚΩΝΣΤ. ΠΕΝΤΗΣ

ΥΠΟΜΝΗΜΑ ΠΡΟΣ ΤΗΝ Ι. ΣΥΝΟΔΟΝ
ΤΟΥ Σ. ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ ΥΔΡΑΣ κ. ΠΡΟΚΟΠΙΟΥ
ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΣΥΓΚΡΟΤΗΣΕΩΣ ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΣΥΝΟΔΟΥ

Πρὸς τὴν Ἁγίαν καὶ Ἱερὰν Σύνοδον
τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος.

Ἀ θ ῆ ν α :

Εἰς ἐκτέλεσιν τῆς ἀνατεθείσης μοι ὑπὸ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου σεβαστῆς ἐντολῆς, ὅπως ἐγγράφως καὶ ὑπὸ τύπον ἀνακοινώσεως ὑποβάλλω πρὸς Αὐτὴν ὅσα ἐξέθηκα κατὰ τὴν συνεδρίασιν τῆς 20ῆς Ὀκτωβρίου ἐ. ἔ. εἰς ἀντίκρουσιν τῆς διαμαρτυρίας τῶν Σεβασμιωτάτων Ἀρχιερέων, οἵτινες ἀπετέλουν τὴν τέως Ἱερὰν Σύνοδον, καὶ ἄλλων ἐκτὸς τῆς Ἱερᾶς Συνόδου Σεβασμιωτάτων ἀδελφῶν, διὰ τὴν συγκρότησιν τῆς συνοδικῆς περιόδου, ἧς μέλη ἀποτελοῦμεν ἡμεῖς, ὑποβάλλω τὴν παρούσαν ἔκθεσιν.

Ἡ τέως Ἱερὰ Σύνοδος καὶ τινες ἐκτὸς τῆς Ἱερᾶς Συνόδου Σεβασμιώτατοι Ἀρχιερεῖς μετὰ δεξιότητος πολλῆς ἐχαρακτήρισαν τὴν συγκρότησιν τῆς παρούσης Ἱ. Συνόδου ὡς ἀντικανονικῆς, θιγούσης τὰ δικαιώματα τῶν Ἀρχιερέων καὶ γενικῶς ἐντελῶς ἀδικαιολογήτου. Τὴν διαμαρτυρίαν δὲ ταύτην ἡ τέως Ἱερὰ Σύνοδος ἔκρινεν ἀναγκαῖον, ἵνα καταστήσῃ γνωστὴν εἰς ἅπασαν τὴν Ἱεραρχίαν, τρόπον τινὰ θέλουσα, διαμαρτυρομένη, νὰ προκαταλάβῃ τοὺς Σεβασμιωτάτους Ἀρχιερεῖς, ὅπως, συμμεριζόμενοι τὰς ἀπόψεις αὐτῆς, μὴ συμματάσχωσι, καὶ καλούμενοι, εἰς τὴν Σύνοδον. Ἄλλως δὲν δύναται νὰ ἐξηγηθῇ τὸ πρᾶγμα.

Τὰ κύρια σημεῖα τοῦ περιεχομένου τῆς διαμαρτυρίας εἶναι ἡ παραβίασις τῶν πρεσβειῶν τῆς Ἀρχιερωσύνης καὶ ὁ χαρακτηρισμὸς κατὰ παρέκκλισιν τῶν πρεσβειῶν τῆς Ἀρχιερωσύνης αὐτῆς ὡς ἀριστίνδην καὶ γενικῶς ὡς ἀντικανονικῆς.

Δὲν νομίζομεν, ὅτι εἶναι ἔργον ἡμῶν νὰ ἐξετάσωμεν ἐν τῇ παρουσίᾳ ἀναζητοῦντες νὰ μάθωμεν τοὺς λόγους, οἱ ὅποιοι ἔπεισαν τὸ Ὑπουργεῖον εἰς τὴν ἀτάργησιν δύο νεαρῶν Νόμων ἀφορώντων τὴν συγκρότησιν τῆς διαμαρτυρηθείσης Ἱερᾶς Συνόδου καὶ τὴν διάλυσιν αὐτῆς καὶ τὴν συγκρότησιν τῆς νέας Ἱερᾶς Συνόδου, ἧς μέλη ἀποτελοῦμεν ἡμεῖς, ἢ τοὺς λόγους τοὺς πείσαντας τὴν Αὐτοῦ Μακαριότητα τὸν Ἀρχιεπίσκοπον καὶ Ἀντιβασιλέα νὰ ἐπικυρώσῃ τὸν Νόμον, ἐνῶ ὡς Ἀντιβασιλεὺς εἶχε τὸ δικαίωμα νὰ ἀρνηθῇ τὴν ἐπικύρωσιν. Ἀλλὰ ὡς Ἀρχιεπίσκοπος καὶ Πρόεδρος τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, γενίστης τῶν Ἐκκλησιαστικῶν δικαίων, ἐάν ἐβλεπεν, ὅτι παραβιάζονται πρωτοφανῶς τὰ δίκαια τῆς Ἐκκλησίας καὶ τῆς Ἱεραρχίας, εἶχε τὴν ὑποχρέωσιν νὰ ἀσκήσῃ τὸ ὅπερ ἐν τῇ ἰδιότητι τοῦ ὡς Ἀντιβασιλεὺς δικαίωμα τῆς ἀρνησικυρίας εἶχε. Ἀλλὰ ὁ Μακαριώτατος οὐ μόνον ἐπέκυρωσε τὸν Νόμον καὶ τὸ Διάταγμα τῆς

κλήσεως ἡμῶν ὡς συνοδικῶν, ἀλλὰ συγχρόνως ἤσκησε τὸ καθήκον ὡς Ἀρχιεπίσκοπος καὶ Πρόεδρος τῆς Ἱερᾶς Συνόδου καὶ ἐκάλεσεν ἡμᾶς, ἵνα ἀναλάβωμεν τὰ καθήκοντα ἡμῶν, ἐφ' ὅσον ὁ προεδρεύων τῆς τέως Ἱερᾶς Συνόδου, διαγνώμῃ αὐτῆς καὶ κατ' ἐντολήν, ἢ μᾶλλον ἀπαγόρευσιν αὐτῆς, ἐδήλωσεν, ὅτι δὲν θὰ ἐξετέλει τὴν κλήσιν τῶν συνοδικῶν. Ἐν τῷ μεταξύ δὲ ἔληξεν ἡ Συνοδικὴ περίοδος.

Δὲν εἶναι, λέγομεν, ἔργον ἡμῶν νὰ ἀναζητήσωμεν τοὺς λόγους, οἱ ὅποιοι κατὰ τὰ ἀνωτέρω προὐκάλεσαν τὴν συγκρότησιν τῆς παρούσης Ἱερᾶς Συνόδου. Ἔργον ἡμῶν εἶναι νὰ ἐξετάσωμεν, ἐάν πράγματι ὑπῆρξε καινοτομία ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ πρωτοφανῆς καὶ προσβολὴ τῶν δικαιωμάτων τῆς Ἱεραρχίας, ἅτινα θὰ ἐγένων ἐυθύνας εἰς ἡμᾶς, τοὺς συμματάσχοντας εἰς τὴν Σύνοδον, οἰοιδήποτε καὶ ἂν ἦσαν οἱ λόγοι οἱ ὑπαγορεύσαντες τὴν συγκρότησιν Αὐτῆς. Τοῦτο ὅμως δὲν δύναται νὰ καταδειχθῇ εἰ μὴ διὰ τῆς ἱστορικῆς ἐρεύνης ἐπὶ τῶν συγκροτήσεων τῆς Ἱερᾶς Συνόδου ἀπὸ τῆς ἀνακηρύξεως ὡς Αὐτοκεφάλου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος μέχρι σήμερον.

Πρὸς τοῦτο λοιπὸν δεῖν νὰ ἐξετάσωμεν :

Πρῶτον. Τὰ ἀπὸ τῆς ἰδρύσεως, ἢ μᾶλλον τὰ τῆς ἀνακηρύξεως ὡς Αὐτοκεφάλου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, ἦτοι ἀπὸ τοῦ Ἰουλίου τοῦ 1833 μέχρι τοῦ Σεπτεμβρίου τοῦ 1852, ἦτοι μέχρι τῆς δημοσιεύσεως τοῦ ΣΑ' Νόμου, ἧτις ἐγένετο μετὰ τὴν ἔκδοσιν, κατ' Αὐγουστον τοῦ 1850, τοῦ Συνοδικοῦ καὶ Πατριαρχικοῦ Τόμου τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει Μεγάλῃς Ἐκκλησίας, διὰ τοῦ ὁποῦ ἀνεγνωρίζετο τὸ Αὐτοκέφαλον τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος ὑπὸ τὸν ὄρον ὡς Ἀνωτάτη διαρκῆς διοικητικὴ Ἐκκλησιαστικὴ Ἀρχὴ νὰ κατασταθῇ Σύνοδος Ἀρχιερέων κατὰ τὰ πρεσβεῖα τῆς Ἀρχιερωσύνης καλουμένων, ὑπὸ τὴν διαρκῆ προεδρείαν τοῦ κατὰ καιρὸν ἐν τῇ πρωτεύουσῃ τοῦ Βασιλείου Ἀρχιερατεύοντος. Κατὰ λέξιν ὁ Συνοδικὸς Τόμος ὠρίζεν ὡς ἐξῆς :

» ὠρίσαμεν τῇ δυνάμει τοῦ Παναγίου καὶ τελεταρχικοῦ Πνεύματος, διὰ τοῦ παρόντος Συνοδικοῦ Τόμου, ἵνα ἡ ἐν τῷ Βασιλείῳ τῆς Ἑλλάδος Ὀρθόδοξος Ἐκκλησία, ἀρχηγὸν ἔχουσα καὶ κεφαλὴν, ὡς καὶ πᾶσα ἡ Καθολικὴ καὶ Ὀρθόδοξος Ἐκκλησία, τὸν Κύριον καὶ Θεὸν καὶ Σωτῆρα ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν, ὑπάρχη τοῦ λοιποῦ κανονικῶς αὐτοκέφαλος, ὑπερτάτην ἐκκλησιαστικὴν ἀρχὴν γνωρίζουσα Σύνοδον διαρκῆ, συνισταμένην ἐξ Ἀρχιερέων προσκαλουμένων ἀλληλοδιαδόχως κατὰ τὰ πρεσβεῖα τῆς χειροτονίας, Πρόεδρον ἔχουσαν τὸν κατὰ καιρὸν Ἱερώτατον Μητροπολίτην Ἀθηνῶν, καὶ διοικοῦσαν τὰ τῆς ἐκκλησίας κατὰ τοὺς θεῖους καὶ ἱεροὺς κανόνας ἐλευθέρως καὶ ἀκωλύτως ἀπὸ πάσης κοσμικῆς ἐπεμβάσεως. *Οὕτω δὴ καὶ ἐπὶ τούτοις καθισταμένην διὰ τοῦ παρόντος συνοδικοῦ Τόμου τὴν*

Η ΜΟΡΦΩΣΙΣ ΤΟΥ ΙΕΡΟΥ ΚΛΗΡΟΥ

II

Μεταβαίνομεν νῦν εἰς τὴν μόρφωσιν τοῦ λεγομένου ἀνωτέρου ἱεροῦ Κλήρου. Δὲν δύναται νὰ ἐπαρῆ ἀμφιβολία, ὅτι ἡ παρεχόμενη ὑπὸ τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς ἡμῶν μόρφωσις εἰς τοὺς Ἑλληνας Θεολόγους εἶναι ἀπὸ ἐπιστημονικῆς ἐπόψεως ἀριτία. Ἐτονίσθη ὅμως ἐν τῇ ἱερᾷ ταύτῃ συνελύσει, ὅτι ἔλλειψίς τις παρετηρήθη εἰς τὴν πρακτικὴν ἐκκλησιαστικὴν μόρφωσιν τῶν φοιτητῶν τῆς Θεολογίας. Ἀλλὰ διὰ τὴν ἔλλειψιν ταύτην εὐθύνεται ἀγανιστότως ἡ Ἐκκλησία, ἥτις, ἀντὶ τῆς ἰδούσης καὶ ὀργανώσης τῆς ὑπὸ τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς ἐπιμόνου αἰτηθῆν Θεολογικῶν Οἰκοτροφείων καὶ συναγάγῃ τοὺς νέους Θεολόγους φοιτητὰς ὑπὸ τὰς πτέρυγας αὐτῆς ἐν αὐτῷ, ἵνα ἀσκήσῃ ἐπ' αὐτοὺς τὴν δέουσαν ἐκκλησιαστικὴν ἐπίδρασιν καὶ δημιουργήσῃ ἐκκλησιαστικὴν συνείδησιν καὶ γνησίαν θεησκευτικότητα ἐν αὐτοῖς, ὡς πράττουσιν αἱ ἑτεροδόξοι Ἐκκλησίαι ἐν τοῖς ἐκκλησιαστικοῖς σεμιναρίοις, ἐγκατέλιπε τοὺς πτωχοὺς τούτους νέους εἰς τὴν τύχην των, ἀνευ στοργῆς καὶ ἐνδιαφέροντος, ἀπροστατεύτους καὶ ἀνεπιτηρήτους ἐν τῇ πλήρει ἡθικῶν καὶ ἄλλων κινδύνων ἑλληνικῇ πρωτεύουσῃ, μετὰ δὲ τὴν λήψιν τοῦ πτυχίου των ἀφήνει αὐτοὺς νὰ μένωσιν ἀδιόριστοι καὶ ἀχρησιμοποίητοι ἢ νὰ τρέπωνται εἰς ἀλλότρια βιοποριστικὰ ἐπαγγέλματα, καθ' ὃν χρόνον «ὁ μὲν θεριστὸς πολὺς, οἱ δὲ ἐργάται ὀλίγοι», καὶ ἡ Ἑλληνικὴ Κοινωνία ἀπαιτεῖ ἀπὸ τῆς Ἐκκλησίας «ὅπως ἐκβάλῃ ἐργάτας εἰς τὸν θερισμὸν» τοῦ Κυρίου (Λουκ. 10, 2). Διὰ τοῦτο, ὅπως κατ' ἐπανάληψιν εισηγήθη ἐνώπιον τῆς Διαρκoῦς Ἱερᾶς Συνόδου, ἐπιβάλλεται ἡ ἄμεσος ἀποδέσμευσις τοῦ ἀδικαιολογητῶς ἐξακολουθοῦντος νὰ κατέχεται ἀπὸ τοῦ 1940 ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου Στρατιωτικῶν κερύου τοῦ Θεολογικοῦ Οἰκοτροφείου τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Πετρακῆ καὶ ἡ ὀργάνωσις τοῦ οἰκοτροφείου τῶν Θεολόγων φοιτητῶν ὑπὸ τῆς Ἐκκλησίας κατὰ τοιοῦτον τρόπον, ὥστε νὰ δυνηθῇ αὕτη νὰ ἐπιτελέσῃ ἐν αὐτῷ δι' ἑνὸς ἢ πλείονων ἐμπνευσμένων Κληρικῶν—κατὰ προτίμησιν δι' ἑνὸς Ἐπισκόπου—καὶ ἐν συνεργασίᾳ μετὰ τῶν καθηγητῶν τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς, ὅλην ἐκείνην τὴν ἐργασίαν, ἥτις θὰ ἐπετελεῖτο εἰς τὰς δύο Ἐκκλησιαστικὰς Ἀκαδημίας, ὧν ἡ ἴδρυσις προὔταθῃ εἰς τὴν Σεβ. Ἱεραρχίαν. Ἐν συνεχείᾳ δὲ ἡ τοιαύτη ἐκκλησιαστικὴ ἐπιμόρφωσις τῶν Κληρικῶν Θεολόγων θὰ ἐξηκολούθει καὶ μετὰ τὴν ἀποφοίτησιν των ἐκ τοῦ Πανεπιστημίου καὶ θὰ συνεπληροῦτο ἐν τῇ Σχολῇ τῶν Ἱεροκηρύκων, Ἐξομολόγων, Κατηχητῶν καὶ Ἱεροποστόλων τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας, περὶ ἧς προβλέπει ὁ νεαρὸς νόμος 976 «περὶ Ἀποστολικῆς Διακονίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος» (Φ. Ε. Κ. 58/21-2-1946), ὁ ὁποῖος ἀτυχῶς, παρὰ τὰς ἐπιμόνους προσωπικὰς ἐκκλήσεις ἡμῶν καὶ

τὰ ὑπ' ἀριθ. 1931 7/27-2-46 καὶ 25335/22-3-46 ἐγγράφα τοῦ Ὑπουργείου Θεησκευμάτων, δὲν ἐφηρμόσθη εἰσέτι ὑπὸ τῆς Διαρκoῦς Ἱερᾶς Συνόδου ἐπὶ μερίστη ζημίᾳ τῆς Ἐκκλησίας. Ὑπὸ τοῦ 22 ἄρθρου τοῦ Νόμου τούτου προβλέπεται ἡ ἴδρυσις καὶ ἡ λειτουργία ἐν Ἀθήναις παρὰ τῷ Θεολογικῷ Οἰκοτροφείῳ τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Πετρακῆ ἢ τῇ Ἐκκλησιαστικῇ Ριζαροῦ Σχολῇ εἰδικῇ Σχολῇ τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας πρὸς καταρτισμὸν τῶν Ἱεροκηρύκων, Ἐξομολόγων, Κατηχητῶν καὶ Ἱεροποστόλων, εἰς οὓς ἡ Ἐκκλησία θέλει ἀναθέσει πάσας τὰς ἀντιστοίχους διακονίας αὐτῆς, τὰς ἀπαιτούσας ἐξειδικευμένα στελέχη. Ἐκ τῶν εἰρημένων δυναμέων νὰ καταλήξωμεν εἰς τὸ ἀνεπίδεκτον ἀμφισβητήσεως συμπέρασμα, ὅτι ἡ λειτουργία τῆς Σχολῆς τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας καὶ τῶν δύο Θεολογικῶν Σχολῶν Ἀθηνῶν καὶ Θεσσαλονίκης μετὰ τῶν οἰκοτροφείων αὐτῶν ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν καὶ πρόνοιαν τῆς Ἐκκλησίας καθιστῶσιν ἔντελως περιττὴν τὴν προταθεῖσαν ἴδρυσιν καὶ ἑτέρων δύο Ἐκκλησιαστικῶν Ἀκαδημιῶν, τῶν ὁποίων ἐπὶ πλέον ἢ ὑπᾶρξίς ἀποβαίνει πάντῃ ἀνέφικτος καὶ αὐτοπικῆ καὶ δι' ἄλλους σοβαροὺς λόγους, π. γ. οἰκονομικούς, ἔλλειψιν καταλλήλου διδακτικοῦ προσωπικοῦ κλπ.

Τέλος πρὸς ἀπόκτησιν ἀνωτέρων ἱεραρχικῶν στελεχῶν ἡ Ἐκκλησία δεόν νὰ μεριμνήσῃ καὶ διὰ τὴν διεύρυσιν καὶ συμπλήρωσιν τῶν σπουδῶν τῶν ἐπὶ εὐσεβείᾳ καὶ ἐπιστημονικῇ διακρινομένων Θεολόγων Κληρικῶν τῆς ἐν ξένοις Πανεπιστημίοις τῆς Εὐρώπης καὶ τῆς Ἀμερικῆς. Πρὸς τοῦτο ὀφείλει νὰ δημιουργήσῃ εἰδικὰς ὑποτροφίας ἐξ ἰδίων ἢ κρατικῶν πόρων. Ἐπειδὴ δὲ τοῦτο, ὑπὸ τὰς σημερινὰς οἰκονομικὰς συνθήκας, εἶναι δυσχερές, ὑπεδειχάμεν ἄλλοτε εἰς τὴν Διαρκῆ Ἱερᾶν Σύνοδον, ὅπως, ἐν συνενώσει μετὰ τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου καὶ τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀμερικῆς, χρησιμοποιηθῶσιν αἱ εἰς τὰς πανεπιστημιουπόλεις τοῦ ἐξωτερικοῦ ἐγκατεσπαρμένα ὀρθόδοξοι ἑλληνικαὶ ἐνορίαὶ οὕτως, ὥστε νὰ τοποθετῶνται εἰς αὐτὰς διὰ διαγωνισμοῦ καὶ μόνον διὰ τρία ἕως πέντε ἔτη Ἕλληνας Θεολόγοι Κληρικοί, οἵοντι ὡς ὑπότροφοι τῆς Ἐκκλησίας, ἀντικαθιστόμενοι τακτικῶς κατὰ τριετίαν ἢ πενταετίαν δι' ἄλλων¹, μετὰ τὴν ἐντολήν ὅπως φοιτήσωσιν εἰς τὰ ξένα Πανεπιστήμια καὶ εἰδικεύωνται εἰς τοὺς διαφόρους κλάδους τῆς Θεολογίας, ὡς καὶ εἰς ἄλλους ἐπιστημονικούς κλάδους, π. γ. Χριστιανικὴν Παιδαγωγικὴν, Ψυχολογίαν, Φιλοσοφίαν, Κοινωνιολογίαν, Οἰκονομικὰς ἐπιστήμας (διὰ τὴν ὀργάνωσιν καὶ διεύθυνσιν

1. Πράγματι ἡ Διαρκῆ Ἱερὰ Σύνοδος τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 673)20-3-1946 ἐγγράφου τῆς παρεκάλεσε τὸ Οἰκουμενικὸν Πατριαρχεῖον, ὅπως—αἱ ἐν τῇ διασπορᾷ καὶ δι' ἐν ταῖς μεγάλας πόλεις τῆς Εὐρώπης καὶ τῆς Ἀμερικῆς ἑλληνικαὶ ὀρθόδοξοι ἐφημεριακαὶ θέσεις μὴ κατέχωνται ἐπὶ μακρὸν, ὡς ἦδη συμβαίνει, ὑπὸ τῶν αὐτῶν ἐφημεριῶν. ἵνα δίδωνται αἱ ἐδναίριαι περιουσιώτεροις Κληρικοῖς πρὸς ὑπαρξίαν εἰς τὰς τοιαύτας θέσεις, ἅμα δὲ καὶ εἰς εὐρύτερας θεολογικὰς σπουδὰς, τῶν θέσεων τούτων χρησιμοποιουμένων ὡς ὑποτροφῶν, μὴ δυναμένων νὰ τύχωσι χρονικῆς διαρκείας μείζονος τῶν 1 ἐτῶν.

Ἱερᾶν ἐν Ἑλλάδι Σύνοδον, ἐπιγινώσκομεν αὐτὴν, καὶ ἀνακηρύττομεν πνευματικὴν ἡμῶν ἀδελφὴν. . . .» (Συνεχίζεται)

τῶν ἐκκλησιαστικῶν οικονομικῶν ὀργανισμῶν μας) κλπ., μετὰ τὸ πέρας δὲ τῶν σπουδῶν τῶν ἐπανερχόμενοι νὰ τίθενται εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τῆς Ἐκκλησίας, ὥστε νὰ δυνηθῇ αὕτη νὰ ἐπιτελέσῃ τὴν μεγάλην καὶ δυσχερῆ ἀποστολήν της ἐν τῷ μεταπολεμικῷ κόσμῳ. Ἐν πάσῃ περιπτώσει, ἐπιβάλλεται νὰ καταργηθῇ τὸ προνόμιον εὐαρίθμων τινῶν Κληρικῶν νὰ κατέχωσι καὶ νέμονται ἰσοβίως τὰς ἐφημεριακάς ταύτας θέσεις. Πιστεύομεν, ὅτι οὔτε αἱ ἐν τῷ ἐξωτερικῷ ἑλληνικαὶ παροικίαι, οὔτε αἱ ἐξ ὧν ἐξαρτῶνται Ἐκκλησιαστικαὶ Ἀρχαὶ θὰ ἀρνηθῶσι τὴν ὑφίστην ταύτην ὑπηρεσίαν εἰς τὴν Ἐκκλησίαν τῆς Πατρίδος τῶν, ἣτις θὰ συντελέσῃ εἰς τὸν ἀπὸ πάσης ἐπόψεως ἄριστον καταρτισμὸν τῶν ἀνωτέρων στελεχῶν τῆς Ἐκκλησίας Ἱεραρχίας. Μόνον διὰ τοιοῦτου Κλήρου, κεντημένῳ εὐρυτάτῃ καὶ βαθυτάτῃ μόρφωσιν καὶ συγχρονισμένῳ ἐπιστημονικῶν ἐξοπλισμῶν καὶ ἀσχολουμένων καὶ περὶ τὴν ἐπιστήμην, καὶ ἰδιαίτατα καλλιμεροῦντος καὶ προάγοντος τοὺς διαφόρους τῆς Θεολογίας κλάδους, ὡς ἀπὸ τῶν πρώτων αἰῶνων τοῦ Χριστιανισμοῦ ἐπράττον οἱ Ἕλληνες Πατέρες καὶ Κληρικοὶ παντὸς βαθμοῦ, θὰ δυνηθῇ ἡ Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος νὰ ἐξυψωθῇ καὶ ἐπανακτήσῃ τὴν ἀρχαίαν εὐκλειαν καὶ δόξαν αὐτῆς καὶ ἀναλάβῃ τὸν ὄν ἄλλοτε εἶχεν ἡγετικὸν ρόλον ἐν τῇ ἀρχαίᾳ ἠνωμένῃ καὶ ἀδιαιρέτῳ Ἐκκλησίᾳ καὶ ἀπὸ τοῦ θ' αἰῶνος ἐν τῇ Ὀρθοδόξῳ Καθολικῇ Ἐκκλησίᾳ, καὶ μάλιστα ἐν ὄψει τῶν πιθανῶν μεταπολεμικῶν ἐν αὐτῇ ἐξελίξεων.

Περαιῶν ἐνταῦθα τὸν λόγον εἶμαι ὑποχρεωμένος, ὡς μέλος τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν, νὰ διακηρύξω, ἐν σχέσει πρὸς ὅσα ἐλέχθησαν περὶ αὐτῆς ἐνταῦθα ὑπὸ ἐνίων Σεβ. Ἱεραρχῶν, ὅτι ἡ ἡμετέρα Σχολή, κατορθώσασα νὰ ἀναχθῇ εἰς περιωπήν καὶ καταλάβῃ ἐπίσημον θέσιν μεταξὺ τῶν ὀρθοδόξων καὶ ἐκροδόξων Πανεπιστημιακῶν Σχολῶν, ἐξεπλήρωσε, χάριτι θεῆα, καὶ ἐκπληροῖ πλήρως τὸ καθήκον αὐτῆς πρὸς τὴν Ὀρθόδοξον Θεολογίαν καὶ Ἐκκλησίαν, συνδύασασα ἀρμονικῶς τὴν ἐπιστημονικὴν ἐλευθερίαν ἐν τῇ ἐρευνῇ πρὸς τὴν ἐκκλησιαστικὴν αἰθεριαν ἐν ὀρθοδόξῳ ἐννοίᾳ.

ΙΩΑΝΝΗΣ Ν. ΚΑΡΜΙΡΗΣ

Καθηγητῆς τοῦ Πανεπιστημίου
Γενικός Διευθυντῆς Ἐρησκευμάτων

ΤΕΣΣΑΡΑΚΟΝΤΑΕΤΙΑ ΑΡΧΙΕΡΑΤΕΙΑΣ

Ἀριθ. Πρωτ. 357

Ἱερώτατε Μητροπολίτα Θεσσαλονίκης, ὑπέριψε καὶ ἔφαρξε πάσης Θεσσαλίας, ἐν ἀγίῳ Πνεύματι ἀγαπητῆ ἀδελφῆ καὶ συλλειτουργῆ τῆς ἡμῶν Μετρούπολιτος κύριε Γεννάδιε, χάρις εἴη τῇ ὑμετέρᾳ Ἱερότητι καὶ εὐχὴν παρὰ Θεοῦ.

Ἐκομισάμεθα ἔναγχος τὸ ἀπὸ ι' τοῦ παρελθόντος μηνὸς Ὀκτωβρίου γράμμα τῆς ὑμετέρας φίλης Ἱερότητας, ἀγγελούσης ἡμῖν τὴν συμπληρουμένην τῇ ιζ' τοῦ τρέχοντος μηνὸς τεσσαρακονταετίαν ἀπὸ τῆς εἰς τὸ ἀρχιερατικὸν ἀξίωμα προαγωγῆς αὐτῆς καὶ ἐξαιτουμένης τὰς εὐχὰς τῆς Μητροῦς Ἐκκλησίας εἰς ἐνί-

σχυοῖν αὐτῆς ἐν τῇ συνεχίσει τοῦ ποιμαντορικοῦ αὐτῆς ἔργου.

Μετὰ πολλῆς συγκινήσεως ἀνέγνωμεν τὸ γράμμα τοῦτο τῆς ὑμετέρας Ἱερότητας ἰδίᾳ τε καὶ ἐν συνεδίᾳ τῆς Ἁγίας καὶ Ἱερᾶς Συνόδου καὶ ἐν ἀγάπῃ πάντες ἐμνήσθημεν τῶν πολλῶν καὶ ἐξαιρετικῶν ὑπηρεσιῶν, ἃς ἡ ὑμετέρα Ἱερότης, κατὰ τὴν μακρὰν, ζηλωτὴν καὶ δόκιμον διακονίαν αὐτῆς, προσήνεγκε τῇ Ἐκκλησίᾳ, ὡς ποιμενάρχῃ τῆς Θεοσώστου Ἐπαρχίας Ἀθήνων τὸ κατ' ἀρχὰς καὶ ἐπὶ ὑπὲρ τριάκοντα ἔτη τῆς μεγάλης καὶ ἱστορικῆς Μητροπόλεως Θεσσαλονίκης, δι' ἐπαίμων ἐπιστέφαντες αὐτήν.

Τὴν τοιαύτην περὶ τῆς διακονίας καὶ τοῦ ἔργου τῆς ὑμετέρας Ἱερότητας κρίσιν καὶ βαθεῖαν ἐκτίμησιν τῆς Μητροῦς Ἐκκλησίας καὶ ἡμῶν ἀσμένως γνωρίζοντες τῇ ὑμετέρᾳ Ἱερότητι διὰ τῆς παρουσίας ἀπαντητικῆς εὐχετικῆς ἡμῶν πρὸς αὐτήν ἐπιστολῆς, συγχαίρομεν μὲν αὐτῇ ἀπὸ καρδίας ἐπὶ τῇ συμπληρώσει ἤδη τεσσαρακονταετίας ἀγαστῆς καὶ καρποφόρου ἐν τῷ ἀμπελῶνι τοῦ Κυρίου διακονίας, εὐχόμεθα δὲ ὅπως Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ πλουσίως εὐλογῶν τὰ ἔργα τῶν ἐκλεκτῶν καὶ ἀξίων ποιμένων καὶ ἐμπνευσμένων ὁδηγῶν τῆς λογικῆς Αὐτοῦ ποιμνῆς, ἐνισχύῃ καὶ κρατύνῃ αὐτὴν σωματικῶς καὶ πνευματικῶς, πρὸς συνέχαιν ἐπὶ ὡς πλεῖστα ἔτη τῆς ποιμαντορικῆς διακονίας αὐτῆς, ἐπ' ἀγαθῷ μὲν τῆς Ἁγίας Αὐτοῦ Ἐκκλησίας, πρὸς χαρὰν δὲ τῶν δι' ἰδιαιτέρας ἀγάπης καὶ τιμῆς περιβαλλόντων αὐτήν.

Αὐτοῦ ἡ χάρις καὶ τὸ ἀπειρον ἔλεος εἴη πάντοτε μετ' αὐτῆς.

1945 Νοεμβρίου ιβ'.

† Ὁ Κωνσταντινουπόλεως ἀγαπητὸς ἐν Χρῷ ἀδελφὸς

ΝΕΟΦΥΤΟΣ ΔΟΥΚΑΣ *

Ὁ Νεόφυτος Δούκας ἐγεννήθη εἰς τὰ Ἄνω Σουδενὰ τοῦ Ζαγορίου τῆς Ἠπείρου τὸ 1760. Παις ἀκόμη δωδεκαετῆς ἐκάρη μοναχὸς καὶ 18ετῆς χειροτονήθη ἱερεὺς. Ὡς ἱερεὺς ἠκολούθησε μαθήματα ἐπὶ τετραετίαν εἰς τὰς Σχολὰς τοῦ Μετσόβου, διδάσκων συγχρόνως καὶ ἱερουργῶν διὰ τὰ ἐξοικονομήσῃ τὰ διὰ τὴν σπουδὴν τοῦ ἔξοδα. Μετὰ τὸ Μετσόβον ἔρχεται εἰς Βουκουρέστιον, ὅπου ἠκολούθησεν ἀνώτερα μαθήματα εἰς τὴν ἐκεῖ Ἀθθεντικὴν Σχολήν.

Κατὰ τὸ ἔτος 1803 προσλαμβάνεται ἱερεὺς εἰς τὴν ἐν Βιέννῃ ἑλληνικὴν Ἐκκλησίαν, ὅπου παραμένει ἐπὶ μίαν δωδεκαετίαν.

Εἰς τὴν Βιέννην ὁ Δούκας ἐκτὸς τῶν ἱερατικῶν του καθήκοντων ἐδίδασκε τὰς ἡμέρας κατ' ἰδίαν καὶ τὰς νύκτας ἐμελέτα καὶ συνέγραφεν ἀκαμάτως. Ἐκεῖ ἤρχισε τὸ συγγραφικὸν τοῦ ἔργου καὶ τὴν ἔκδοσιν τῶν ἀρχαίων Ἑλλήνων συγγραφέων, δι' ὧν ἐπεβλήθη ὡς φιλόλογος.

Τὸ 1815, ἀποθανόντος τοῦ Σχολάρχου τῆς ἐν Βουκουρεστίῳ Ἀθθεντικῆς Σχολῆς Λάμπρου Φωτιάδου, ὁ Δούκας καλεῖται καὶ ἀναλαμβάνει τὴν Σχολαρχίαν τῆς Σχολῆς.

Ἡ φήμη καὶ ἡ ἰκανότης τοῦ Δούκα ὡς Διδασκάλου ἔφεραν συντόμως ἀγλαοὺς καρπούς. Οἱ μαθηταὶ τῆς

*. Περίληψις τῆς ὁμιλίας τοῦ κ. Σ. Λώλη, γενομένης εἰς τὸν «Παρνασσόν» τὴν 19 Ἰαννουαρίον 1946 ἐπὶ τῇ 100ετηρίδι τοῦ μεγάλου Διδασκάλου τοῦ Γένους καὶ ἔθνικου εὐεργέτου.

Σχολῆς ἀπὸ 60 ἐντὸς διετίας ἠδύνηθησαν εἰς 400. Ἀτυχῶς ὅμως λόγῳ τοῦ γλωσσικοῦ ζητήματος ὑφίσταται δολοφονικὴν ἀπίσπειραν παρὰ τῶν γλωσσικῶν τοῦ ἀντικάλων καὶ μόλις διασωθεὶς ἐθεραπεύθη μετὰ τριετίαν.

Ἀποσυρθεὶς ἔνεκα τούτου ὁ Δούκας εἰς τὴν ἰδιωτικὴν ζωὴν ἐδίδασκε κατ' οἶκον καὶ ἐξηκολούθησε τὴν ἐκδοσὶν τῶν ἀρχαίων Ἑλλήνων συγγραφέων καὶ τὴν συγγραφήν ἰδίων ἔργων.

Ἡ ἐπανάστασις τοῦ 1821 εὗρίσκει τὸν Δούκαν μέλος τῆς Φιλικῆς Ἑταιρείας καὶ ἐθναπόστολον τῆς ἀναστάσεως τοῦ Γένους εἰς τὴν Τρανσυλβανίαν.

Μετὰ τὴν ἀναγνώρισιν τοῦ ἐλληνικοῦ κράτους καὶ τὴν κάθοδον τοῦ Ι. Καποδιστρίου ὡς Κυβερνήτου κληθεὶς ὑπὸ τούτου ὁ Δούκας κατέρχεται εἰς τὴν Ἑλλάδα, ἐγκαθίσταται εἰς Αἴγινα καὶ διδάσκει εἰς τὸ ἐκεῖ Ὀρφανοτροφεῖον.

Εἰς τὰς Ἀθήνας ἦλθεν ἐξ Αἰγίνης μόλις ὀλίγον χρόνον πρὸ τοῦ θανάτου του, ὅστις συνέβη τὴν 20ὴν Δεκεμβρίου 1845.

Τὴν κηδεῖαν τοῦ ἠκολούθησε σύσσωμος ἡ ἀθηναϊκὴ κοινωνία καὶ ἐπίσημος ἀντιπροσωπία τῆς Βουλῆς τῶν Ἑλλήνων. Ἐτάφη δὲ κατὰ ἐκφρασθεῖσαν ἐπιθυμίαν του εἰς τὸν περιβόλον τῆς Ριζαρείου Σχολῆς, ὅπου μετὰ τετραετίαν ὁ Ἄ. Κορομηλάς ἀνήγαγεν ἀναθηματικὴν μαρμαρίνην στήλην μὲ ἐπιγράμματα εἰς ἀρχαίαν καὶ νέαν ἑλληνικὴν.

Ὁ Ν. Δούκας ὑπῆρξε πολυγραφώτατος, συγγραφεὺς ὑπὲρ τοὺς 70 ὀγκώδεις τόμους. Αἱ συγγραφαὶ του εἶναι φιλοσοφικαί, ἐκπαιδευτικαί, ἐπιστολαὶ καὶ πρὸ παντός ἐκδοσις μετὰ σχολίων καὶ ἐρμηνείας τῶν πλείστον ἀρχαίων Ἑλλήνων συγγραφέων διὰ τὰς ἐκδόσεις ταύτας τοῦ Δούκα οἱ σύγγρονοι του ξένοι ἔκαμαν εὐφρόνημα, παραπέμποντες εἰς αὐτὰς μὲ τὴν φράσιν Doucas dixit. Σημειώτεον, ὅτι ὁ Δούκας ἀπάσας αὐτοῦ τὰς συγγραφὰς ἐτύπωνε δι' ἰδίων ἐξόδων καὶ τὰς διένειμεν ἀμέσως ἐντελῶς δωρεάν εἰς πᾶσαν ἑλληνικὴν γωνίαν καὶ ὅπου γῆς ἠκούετο φωνὴ ἑλληνικὴ.

Ἐπῆρξεν ἐπίσης ἰκανώτατος διδάσκαλος χαίρων τεραστίως φήμης ὡς τοιοῦτος εἰς τὸν ὑπόδουλον καὶ τὸν ἀπόδημον Ἑλληνισμόν. Ἡ φήμη του δὲ αὐτῆ διετηρήθη καὶ πολὺ μετὰ τὸν θάνατόν του. Ἐχαιρεν ἐπίσης τεραστίως φήμης ὡς κατ' ἐξοχὴν ἠθικὴ προσωπικότης.

Ἐνδιεφέρθη ὡσαύτως καὶ διὰ τὴν Ἐκκλησίαν, ὑπὲρ τῆς ὁποίας διεξήγαγεν ἀκαμάτους καὶ δεινοὺς ἀγῶνας πρὸς ἐξύψωσιν τοῦ κλήρου καὶ τῶν μοναχῶν καὶ πρὸς κάθαρσιν τῶν τελετῶν ἀπὸ παρεμφρήσαντα ἄτοπα.

Δι' ἄλην του αὐτὴν τὴν δράσιν καὶ τὸ ἔργον του ἐτιμήθη ἔτι ζῶν ὑπὸ μὲν τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου ἐπισημῶς διὰ τοῦ ὀφφικίου τοῦ Ἀρχιμανδρίτου, ὑπὸ δὲ τῆς Ρωσίας μὲ τὸν χρυσοῦν Σταυρόν. Ὁ δὲ πρῶτος βασιλεὺς τῶν Ἑλλήνων Ὁθων ἀπέταξε εἰς αὐτόν τὸ 1835 τὸν Ἀργυροῦν Σταυρόν τοῦ Σωτήρος. Τὸ 1837 διαρίσθη μετὰ τῶν πρῶτων καθηγητῶν τοῦ τότε ἰδρυθέντος Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν, δὲν ἐδίδαξεν ὅμως ποτὲ λόγῳ γήρατος. Ἐπίσης διαρίσθη πρῶτος Διευθυντὴς τῆς Ριζαρείου Ἐκκλησιαστικῆς Σχολῆς, τῆς ὁποίας τὴν ἴδρυσιν αὐτὸς πρῶτος ἐνέπνευσεν εἰς τὸν ἰδρυτὴν τῆς Γεώργιον Ριζάρην, δὲν ἠδυνήθη ὅμως νὰ ἀναλάβῃ τὰ καθήκοντά του ἐπισυμβάντος ἐν τῷ μεταξύ τοῦ θανάτου του. Ὀλίγον πρὸ τοῦ θανάτου του ἐπὶ ὑπουργίας Ι. Κωλέττη διετέλεσε μέλος τῆς ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Νομοπαρασκευαστικῆς Ἐπιτροπῆς. Τὴν ἐπομένην δὲ τοῦ θανάτου του ἡ Βουλὴ τῶν Ἑλλήνων ἀνεκήρυξε τὸν Δούκαν ἔθνικόν εὐεργέτην.

Πόθος διακαῆς τοῦ Δούκα ἦτο νὰ φύγῃ ἐκ τοῦ κόσμου τοῦτου χωρὶς νὰ ἀφήσῃ οὔτε μίαν δραχμὴν. Πράγματι οὕτω καὶ συνέβη. Πάντα τὰ ὑπάρχοντά του καὶ πάντα αὐτοῦ τὸν κόπον ἠγάλωσε διὰ τὴν πατρίδα, ἀπομείνας ἐν τέλει πέννης, πενέστατος, ὅπως πέννης ἐξεκίνησε καὶ διὰ τὴν ζωὴν. Μετὰ τὸν θάνατόν του δὲν εὐρέθησαν οὔτε τὰ ξεῖοδα τῆς κηδεῖας του.

Ὁ Δούκας ὑπῆρξε μία ἐξέχουσα φυσιογνωμία καὶ

ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΩΝ ΣΤΗΛΗ

Ἄτοποι διαφημίσεις.

Ἐκκλησιαστικὰ τινα συμβούλια, ἐπὶ τῷ τέλει ἀδύνατος τῶν εἰσπραξέων τοῦ δι' ἃν εἶνε τεταγμένα καὶ ἐπιχειμένου τοῦ πανηγυρισμοῦ τοῦ πολιούχου τῆς ἐνορίας τῶν προβαίνοντων εἰς δημοσιεύσεις ἀντικρουστικῶν ἀντιστρατευομένων πρὸς τὸ θεοδόξον χριστιανικὸν πνεῦμα, κατ' ὃ δέον νὰ ἐκδηλοῦται ἡ ἐόρτιος εὐλάβεια τῶν πιστῶν. Δημοσιεύματα, λαμβάνοντα τὸν χαρακτήρα διαφημίσεως, οὐ μόνον προαγγελλοῦσιν τὴν εἰδικὴν πρόσληψιν καλλιφρόνων ψαλτικοῦ χοροῦ, τὴν χορῶν φιλαρμονικῆς μουσικῆς καὶ βεγγαλικῶν φῶτων, ἀλλὰ καὶ ἐπεχούσης θέσιν προσκλητηρίου τῶν φιλεόρων «ὅπως τι μῆ σουν τὴν ἐορτήν». ἀποτελοῦν παραδόξους τοῦλάχιστον ἀμερικανισμοὺς, ἐντελῶς ἀσυμβιβάστους πρὸς τὴν ἱερότητα τῶν ἐορταζομένων προσώπων ἢ γεγονότων, τοὺς ὁποίους, ὡς καὶ ἄλλοτε ἐγράψαμεν, πρέπει νὰ ἀποφεύγουν οἱ συγκροτοῦντες τὰ ἐκκλησιαστικὰ συμβούλια εὐσεβῆσται, ἄλλως τε, ἀντιπρόσωποι τῶν ἐνοριῶν τῶν.

Ἡ χειρωνακτικὴ δουλειά.

Εἰς πολὺν μελαγχολικὰς σκέψεις ἄγει ἡ παρ' ἡμῶν τραγικῶς μειονεκτικὴ θέσις, εἰς ἣν κατὰ τοὺς τελευταίους καιροὺς κατεδικιάσθη ἡ λειτουργία καὶ τὸ ἔργον τοῦ πνεύματος ἐναντι τῆς παραδόξου καὶ ἀντινομικῆς ὑπεροχῆς ἀξιοποιήσεως τῆς χειρωνακτικῆς ἐργασίας. Οὐδέποτε ἐν τῇ κατ' ἐξοχὴν χώρῳ τῆς ἐξανθήσεως τοῦ πνεύματος, τῇ πατρίδι τῆς Ἐπιστήμης καὶ τῆς Φιλοσοφίας, τόσον ὑπεβαθμίσθη ἢ αὐτοῦ τούτου τοῦ κράτους ἡ ἀξία τοῦ πνεύματος καὶ τόσον ὑπερτιμήθη εἰς βάρος τῶν πνευματικῶν ἀσχολημάτων ἢ χειρωνακτικῆς ἐργασίας. Διὰ τῆς διαπιστώσεως ταύτης δὲν ἐγνωσῶμεν νὰ ἐπανεκλάβωμεν εἰς τὸν παρὰ τοῖς ἀρχαίοις ἡμῶν προγόνους χαρακτορισμὸν πάσης μὴ καθαρῶς πνευματικῆς ἐργασίας ὡς βαναυσουργίας, καταλλήλου μόνον εἰς δούλους, ἐφ' ὅσον ἐν τῷ Χριστιανισμῷ καθηριώσθη πᾶσα ἐντιμος βιοποριστικὴ ἐργασία. Ἀλλ' ἡ ἐν τῇ δοτῇ ἱεραρχικῇ τῶν ἀξίων κλίμακί ἀυτόχρημα ἀποθέσις τῆς χειρωνακτικῆς ἐργασίας καὶ ὁ μέγας ἐξουτελισμὸς τῆς πνευματικῆς προοιδεῖ ἐπισημοτάτην καθιέρωσιν μᾶς ἀφυσικῶν ἀξιοποιήσεως τοῦ κατ' ὄλον ἀνθρώπινου ἔργου, ἡ ὁποία τεκμηριῶθι ὀλιβερωτάτην καιοῦσαν τοῦ πολιτισμοῦ ἐν αὐτῇ τῇ κοιτίδι του. Εἰς αὐτὰς τὰς λυπηρὰς σκέψεις ἄγει ὁ δεικτικὸς τῆς μισθολογικῆς κλίμακος τῶν ἐν τῷ ἑλληνικῷ Βασιλείῳ ἐρ-

εἰς τῶν μεγάλων Διδασκάλων τοῦ Γένους, οἵτινες εἰργάσθησαν διὰ τὴν ἀναβίωσιν τοῦ Ἑλληνισμοῦ.

Ἐπῆρξε τὸ «σέμνωμα τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος», ὅπως ἀπεκλήθη, καὶ προσέφερον οὐχὶ ὀλίγα διὰ τὴν ἀνάπλασιν τῆς νεολαίας.

Ἡ Ἑλλάς οὐδέποτε θά λησμονήσῃ τοιοῦτον ἄνδρα ὅπως προσφύως ἐπεγράφη καὶ ἐπὶ τοῦ τάφου του:

Ἡ ψυχὴ του ἐπεροῦθη πρὸς μόνὰς τὰς αἰωνίας,
τὸ δὲ σῶμά του καλύπτει ἡ Ἑλλὰς ἡ προσφιλέτης τον.
Καὶ ἐν σο' ὀργῇ πρὸς φῶτα καὶ παιδείαν ἡ παρὶς του
σδοσεθὴ θά σῶζη μνήμη του τοῦ δαδούχου τῆς παιδείας. Θ.

ΣΩΦΟΚΛΗΣ Δ. ΛΩΛΗΣ δ.Θ.

γαζομένων, ὑπεράνω τῶν ὁποίων, πάντων, τὸ κατ' ἐξοχὴν δημοκρατικὸν κράτος ἔταξε δικτάτορα τὸν χειρόνακτα. Ἀλλὰ «διὰ μίαν χώραν ὅπως ἡ Ἑλλάς—ὡς ὀρθῶς παρατηρεῖ ἡ «Ἔστία»—ἡ ὁποία διὰ τοὺς πνευματικούς ἀνθρώπους ὅλου τοῦ κόσμου ἀποτελεῖ τὴν δευτέραν καὶ ἀγαπητὴν πατρίδα, διὰ μίαν χώραν, ἡ ὁποία ὑπῆρξε τὸ λίκνον καὶ ἡ ἀκτινοβόλος πηγὴ τοῦ πραγματικοῦ πνευματικοῦ πολιτισμοῦ, αἱ πνευματικαὶ ἀξίαι ἔχουν μεγαλειότεραν σημασίαν παρὰ δι' οἰανδήποτε ἄλλην χώραν» καὶ μάλιστα εἰς ἐποχὴν, καθ' ἣν, μετὰ τὴν ἀπὸ τοῦ πολέμου κόπωσιν, πανταχοῦ σημειοῦνται χαρακτηριστικὰ συμπτώματα ἐπανόδου εἰς τὰς πνευματικώτερας ἐνασχολήσεις.

Ἡ ὀπισθεν πῆρα.

Ἐν τῷ βιβλίῳ του «Ἡ περὶ θρησκείας ἐν Ρωσίᾳ ἀλήθεια», ἐκδοθέντι ἐν Μόσχᾳ ὑπὸ τοῦ κρατικοῦ τυπογραφείου, ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Κροντίτσκῃ ἐδημοσίευσεν καὶ φωτογραφίας κατερειπωθείσης ὑπὸ τῶν γερμανῶν ρωσικῆς μονῆς, ὡς τεκμήριον ἐσχάτης βαρβαρότητος. Ὁ ἀναφέρων τὸ πρᾶγμα ἀνταποκριτῆς τοῦ καθολικοῦ «Tablet» τοῦ Λονδίνου παρατηρεῖ, ὅτι «οἱ συντάκται τοῦ βιβλίου πάντως ἄριστα γνωρίζουν πῶς πρὸ ὀλίγων μόλις ἐτῶν τὸ ἐν Μόσχᾳ μοναστήριον τοῦ ἁγ. Σίμωνος τελετουργικῶς ἀνετινάσσετο διὰ δυναμίτιδος ὑπὸ τῆς σοβιετικῆς Κυβερνήσεως, ἐν ᾧ χρόνῳ κινηματογραφοῦντο ἐλάμβανονται ταινίαν τῆς καταστροφῆς πρὸς διαπαιδαγωγίαν ὀλοκλήρου τῆς Ρωσίας. Τὸ θέμα τοῦτο θὰ ἠδύνατο νὰ τύχῃ μακρᾶς διαπραγματεύσεως διὰ νὰ δειχθῇ πῶς πᾶσαι αἱ κατὰ τῆς θρησκείας βλαφημίαι καὶ ὕβρεις, δι' ἃς σήμερον κατηγοροῦνται οἱ γερμανοί, ἐσκεμμένως προήρχοντο πρὸ μικροῦ ἀπὸ αὐτῶν τούτων τῶν κατηγορῶν..»

ΧΡΟΝΙΚΑ

ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ

Ἐπὶ τῇ εἰς τὸν Σεβ. Μητροπολίτην Ἐδέσσης κ. Παντελεήμονα ἀναθέσει καθηκόντων Ἐξάρχου πάσης Δωδεκανήσου τῆς Α. Θ. Π. τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου κ. Μαξίμου, ἡ Α. Σ. λαβοῦσα τὰς εὐχὰς καὶ εὐλογίας τῆς Ἱ. Συνόδου ἀνεχώρησεν ἀεροπορικῶς εἰς Ρόδον.

— Ὡσαύτως ἐχορηγήθη δεκαήμερος ἀδεια ἀπουσίας ἀπὸ τῶν συνοδικῶν καθηκόντων εἰς τὸν Σεβ. Μητροπολίτην Νικοπόλεως καὶ Πρεβέζης κ. Ἀνδρέαν.

— Ἐχορηγήθησαν ἀδειαι εἰς τοὺς Σεβ. Ἱεράρχας: πενθήμερος τῷ Σεβ. Ἡλείας, δεκαπενθήμερος παράτασις τῷ Σεβ. Λαρίσσης, μηνιαία τῷ Σεβ. Φιλίππων καὶ Νεαπόλεως καὶ εικοσαήμερος τῷ Σεβ. Ἰωαννίνων.

— Διὰ Β. Διαταγμάτων διορίσθησαν ὁ Πανος. Ἀρχιμ. κ. Εὐστάθιος Εὐσταθόπουλος ὡς Πρωτοσύγκελλος Πατρῶν καὶ ὁ Πανος. Ἀρχιμ. κ. Χρυσόστομος Βενετόπουλος ὡς Ἱεροκλήρῃ τῆς αὐτῆς ἐπαρχίας.

— Ὁ παρὰ τῇ Ἱ. Μητροπόλει Ἐλευθεροπόλεως ἀπεσπασμένῳ Ἱεροκλήρῃ Ἀρχιμ. κ. Φιλήμων Ζέης μετετέθη εἰς τὴν Ἱ. Μητροπόλιν Κασσανδρείας.

— Ὁ ἄχρι τοῦδε Ἱεροκλήρῃ παρὰ τῇ Ἱ. Μητροπόλει Σάνθης Παν. Ἀρχιμ. κ. Νικόλαος Καλορίζος διορίσθη Γραφεὺς παρὰ τῇ Ἱερᾷ Συνόδῳ.

— Δι' ἀποφάσεως τοῦ Πρωτοβαθμίου διὰ τοὺς Ἀρχιερεῖς Συνοδικοῦ Δικαστηρίου, δικάσαντος κατ' ἀνακοπήν, ἐκηρύχθη ἔκπτωτος τοῦ ἀρχιερατικοῦ θρόνου τῆς Ἱ. Μη-

τροπόλεως Χίου ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Χίου κ. Ἰωακείμ.

— Τῇ 26 λήξαντος μηνὸς ἡ Ἱ. Σύνοδος προβάσα εἰς τὴν πλήρωσιν τῶν χηρευσουσῶν Ἱ. Μητροπόλεων Χίου καὶ Παροναξίας, ἐξέλεξε πρυμψφεί διὰ μὲν τὴν Ἱ. Μητροπόλιν Χίου τὸν Σεβ. πρῶτον Καρυστίας κ. Παντελεήμονα, ἄχρι τοῦδε Ἀρχιερέα τῶν ἐνόπλων ἑλληνικῶν Δυνάμεων, διὰ δὲ τὴν Ἱ. Μητροπόλιν Παροναξίας τὸν Σεβ. Μητροπολίτην Κυθήρων κ. Ἀμβρόσιον. Χηρευσάσης οὕτω τῆς Ἱ. Μητροπόλεως Κυθήρων, ἀπεφασίσθη ἡ κατάργησις αὐτῆς καὶ συγχώνευσις μετὰ τῆς Ἱ. Μητροπόλεως Γυθείου καὶ Οἰτύλου.

— Ληξασῶν τῶν ἐργασιῶν τῆς Ἱ. Συνόδου τῆς 91ης Συνοδικῆς Περιόδου, ὑπὸ τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος Κυρίου Δαμασκηνοῦ, Προέδρου τῆς Ἱ. Συνόδου, ἀπεστάλησαν προσκλήσεις πρὸς τὰ μέλη τῆς νέας Ἱ. Συνόδου τῆς 92ας Συνοδικῆς Περιόδου. Ἡ νέα Ἱ. Σύνοδος ἀπετελέσθη ἐκ τῶν Σεβ. Φθιώτιδος κ. Ἀμβροσίου, Αἰτωλοακαρνανίας κ. Ἱεροθέου, Κερκυρας καὶ Παξῶν κ. Μεθοδίου, Θήρας κ. Σπυριδωνος, Καρυστίας κ. Νικηφόρου καὶ Μαρωναςίας καὶ Θάσου κ. Βασιλείου. Παραμένονσι δὲ ὡς Σύνοδοι τῆς νέας Ἱ. Σ. οἱ Σεβ. Ὑδρας, Σπετσῶν καὶ Αἰγίνης κ. Προκόπιος, Ἄρτης κ. Σπυριδων, Φλωρίνης κ. Βασίλειος, Δρυϊνουπόλεως κ. Δημήτριος, Νικοπόλεως καὶ Πρεβέζης κ. Ἀνδρέας καὶ Ἐδέσσης καὶ Πέλλης κ. Παντελεήμων, καθόσον ἀνήκουσιν εἰς τὴν πρώτην σειράν κατὰ τὰ πρεσβεῖα ἀρχιερωσύνης μετὰ τὴν τελευταίαν κανονικῶς συγκροτηθεῖσαν Ἱ. Σύνοδον.

— Τὸ Ὑπουργεῖον Θρησκευμάτων καὶ Ἐθνικῆς Παιδείας ἀπέστειλεν ἐγκύκλιον πρὸς τὰ Μητροπολιτικά Συμβούλια, δι' ἧς παρακαλοῦνται ταῦτα ὅπως διατάξωσι τὰ Ἐκκλησι. Συμβούλια ἵνα ἐκπληρώσωσιν ὡς τάχιστα τὰς ὑπὸ τοῦ Α.Ν. 536)45 καθοριζομένας ὑποχρεώσεις των, καθ' ὅσον ἡ ἀρμοδιὰ ὑπηρεσίας τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν παραπονεῖται ὅτι τὰ πλεῖστα ἐξ' αὐτῶν καθυστεροῦν εἰσέτι παντελῶς ἀδικαιολογητῶς τὴν ὑποβολὴν τῶν σχετικῶν καταλόγων.

— Δι' ἐτέρας ἐγκυκλίου ἐκοινοποιήθη εἰς τὰ αὐτὰ Συμβούλια τὸ 3 ἄρθρον τοῦ ὑπ' ἀριθ. 84)46 Ν. Δ. δι' οὗ ἐθεσπίσθη κράτησις 1% ἐκ τῶν ἐφημεριακῶν ἀποδοχῶν πρὸς ἔκδοσιν τοῦ ἐπισήμου Δελτίου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος «Ἐκκλησία» καὶ παρεσχέθησαν εἰς αὐτὰ αἱ ὁδηγίαι διὰ τὴν ἀναγραφὴν τῆς κρατήσεως ταύτης εἰς τὰς μισθοδοτικὰς καταστάσεις.

Μητρόπολις Κορινθίας

Ἐκ πρωτοβουλίας τῆς Α. Σ. τοῦ Μητροπολίτου Κορινθίας κ. Μιχαήλ ἀπὸ τῆς 23 παρ. Ἰουνίου ἤρξατο ἐορταζομένη ἐν Κορίνθῳ κατὰ προεκδοθὲν πρόγραμμα ἡ πρὸ πολλοῦ μὲν ἀποφασισθεῖσα, λόγφ ὁμως τῶν δυσχερῶτων διὰ τὴν πατρίδα γεγονότων τῆς κατὰ τῆς κατὰ τὸν πολέμου ἀναβληθεῖσα εἰδικῇ «Ἐβδομάς τοῦ Ἀποστόλου Παύλου». Τὴν ἐναρξιν τῶν ἐορτῶν ἐκήρυξεν ἡ Α. Σ. ἐν τῷ καθεδρικῷ ναῷ τοῦ ἁγ. Παύλου δι' ὀμιλίας, δι' ἧς ἐξήγησε τὸν λόγον τοῦ ἐορτασμοῦ τοῦ μεγάλου πολιοῦχου τῆς πόλεως· εἶτα ὀμίλησε διὰ μακρῶν περὶ τοῦ Ἀποστόλου ὡς μεγάλου χριστιανοῦ, ἱεροποστοῦ, ἐξομολογητοῦ, πνευματικοῦ πατρός, ἀνθρωπογνώστου, ὁργανωτοῦ τῆς Ἐκκλησίας καὶ συγγραφέως ὁ Καθηγητῆς τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν κ. Παν. Μπρατσιώτης. Τῇ 25 τοῦ αὐτοῦ μηνὸς τῇ 10 μ.μ. ἐψάλη ἑσπερινὸς καὶ ἐν συνεχείᾳ ἐτελέσθη ἱερὰ λειτουργία ὑπὸ δεκάδος ἱερέων χοροστατούντος τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου, καθ' ἣν ὀμίλησε περὶ τοῦ ἀποστόλου ὁ καθηγητῆς τοῦ Γυμνασίου ἀργέναν κ. Σταθόπουλος τῇ 27 ἐν ἑσπερινῷ παρέστησαν οἱ μαθηταὶ καὶ αἱ μαθήτριά των σχολείων τῆς πόλεως, πρὸς οὓς ὀμίλησεν ἡ Α. Σ. ἐπὶ σημείων τινῶν ἐκ τῆς ζωῆς καὶ δράσεως τοῦ ἀποστόλου τῇ 28, παραμονῇ τῶν πρωτοκορυφαίων ἀποστόλων, ἐτελέσθη ἑσπερινὸς μέγας, καθ' ὃν ἐχοροστάτησε καὶ ὀμίλησε πρὸς τὸ πικρὸν ἐκκλησιαστικὸν ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Καλαβρύτων καὶ Αἰγιαλείας κ. Ἀγαθόνικος, μετὰ δὲ τὸν ἑσπερινὸν ἐν ἐπιβλητικῇ παρατάξει ἐγένετο ἡ περιφορὰ τῆς εἰκόνης τοῦ ἀποστόλου ἀνά τὰς κεντρικὰς ὁδοὺς τῆς πόλεως τῇ 29 ἐτελέσθη ἡ θεία λειτουργία τελεταρχούντων τῶν Σεβ. Μητροπολιτῶν Κορινθίας, Καλαβρύτων-Αἰγια-

λείας και Ἀργοιλίδος, αὐθημερόν δὲ πρὸς ἐσπέραν ἐτελέσθη πανηγυρικός ἐσπερινός ἐν Παλαιᾷ Κορίνθῳ ἐπὶ τοῦ Βήματος, ἐπ' οὗ, Γαλλίανος τοῦ Ἀντιπάλτου Ἀγαίας καθήμενος, ἤγαγον οἱ Ἰουδαῖοι τὸν Παῦλον κατηγοροῦντες ὅτι «παρὰ τὸν νόμον ἀνακείδει τοὺς ἀνθρώπους σέβασθαι Θεόν». Μετὰ τὸν Ἑσπερινὸν ὁμιλήσεν ὁ Σεβ. κ. Μιχαήλ. Εἶτα ἐπὶ τῇ εἰς Κόρινθον ἀρτίᾳ 120 μελῶν τῶν Χριστιανικῶν Ἐνώσεων Ἀθηναίων μετὰ τοῦ ἀρχιερέως αὐτῶν αἰδσο. κ. Ἀγγέλου Νηοῦτου ἐτελέσθη δοξολογία ἐν τῷ καθεδρικῷ ναῷ. Τῇ ἐπιούσῃ τὴν θείαν λειτουργίαν ἐτέλεσεν εἰς ἐξωκλήσιον παρὰ τὰ Ἐξαμίλια ὁ πατήρ Ἀγγέλος, τῇ 3 Ἰουλίου ἅπαντες οἱ ἀρχιερατικοὶ Ἐπιτροποὶ συνελθόντες ἐν τῇ Μητροπόλει ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου συνεσκέφθησαν περὶ τῶν πρὸς ἐκκλησιασμόν τῶν χριστιανῶν ληπτέων μέτρων, τῇ δὲ 7 τοῦ αὐτοῦ μηνὸς ἐτελέσθη ἡ ἐορτὴ τῶν Κατηχητικῶν Σχολείων Κορίνθου, ἐπισημασθεῖσα δι' ὀμιλίας τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου. Εἰς τὰ Κατηχητικά Σχολεῖα Κορίνθου—76 κατώτερα, 10 μέσα και 2 ἀνώτερα—ἐφοίτησαν περὶ τοὺς 4.200 μαθηταὶ και μαθήτριά.

ΕΚΚΛΗΣΙΑ Κ/ΠΟΛΕΩΣ

Δωδεκανήσος.—Ἐν Ρόδῳ ἤρξατο ἀπὸ 27 Αὐγ. ἐν. ἔτους ἐκδιδόμενον Δελτίον τοῦ Πατριαρχικοῦ Ἐξάρχου Δωδεκανήσου ὑπὸ τὸν τίτλον «Ἐκκλησιαστικὴ Φωνή». Ἐν αὐτῇ δημοσιεύεται τὸ πρὸς τὸν Σεβ. Μητροπολίτην Ἐδέσεως κ. Παντελεήμονα γράμμα τῆς Α. Θ. Π. τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου κ. Μαξίμου, δι' οὗ, διαπιστουμένου ὅτι, μετὰ τὴν οἰκονομικὴν κανονικὴν παραίτησιν ἀπὸ τῶν ἐπαρχίων Ρόδου και Ἄλεξου και Ἀστυπάλαιας τῶν οἰκείων Μητροπολιτῶν, «σύνολος ἡ τῆς Δωδεκανήσου περιοχὴ ἀπεστέρηται ἀρχιερατικῆς προνοίας, προστασίας και ἐπιβλέψεως», ἡ ἀγία και Ἱερά Σύνοδος τῆς Ἐκκλησίας ἔγνω νὰ ἀποστείλῃ ἐκείσε ἐν ἰδιότητι πατριαρχικοῦ Ἐξάρχου τὸν Σεβ. Μητροπολίτην Ἐδέσεως «ἐπὶ τῷ μελετῆσαι ἐκ τοῦ ἐγγύς τὴν ἐνεστώσαν ἐν Ρόδῳ και ταῖς λοιπαῖς Ἱεραῖς Μητροπόλεσιν ἐκκλησιαστικὴν κατάστασιν, ἔχειν τε ἐξ ὀνόματος ἡμῶν μέχρι τῆς πληρώσεως αὐτῶν τὴν ἐπ' αὐτῶν ποιμαντορικὴν προστασίαν και πρόνοιαν».

Ἡ Α. Σ. ὁ Μητροπολίτης Ἐδέσεως κ. Παντελεήμων δι' ἀπαντητικῶν τηλεγραφήματος δηλώσας ὅτι ἀποδέχεται τὴν ἐντολήν, ἠγχαριστήσεν ἐπὶ τῇ προσγενομένη τιμῇ και διεβεβαίωσεν ὅτι θὰ ἐργασθῇ πάσῃ δυνάμει «πληρώσαι ἀποστολὴν θεασθεῖσος ἐπ' ἀγαθῇ Ἐκκλησίας». Δι' ἐγκυκλίου δὲ πρὸς τὸν δωδεκανησιακὸν κλήρον και λαὸν ἀγγελίας τὴν ὅφ' ἦν ἀπεστάλη εἰς Δωδεκανήσον ἰδιότῃ. ἐξέφρασε τὴν βεβαιότητα ὅτι «ὁ εὐσεβὴς ὀρθόδοξος δωδεκανησιακὸς λαός, ὁ ὁποῖος ἐν μακρῇ και πικρῇ δουλείᾳ στεργρῶς ἐσφάτισε τὰ πάτρια και ἐδοξάσθη δι' αὐτῶν και εἰς αὐτὰ, δοξάσας συνάμα τὴν Ἐκκλησίαν και τὴν Πατριάρχη, θέλει και εἰς τὸν νέον αὐτοῦ δρόμον τῆς ἐλευθερίας και τῆς μετὰ τῆς Μητρὸς Ἑλλάδος ἐνώσεως ἀναπτύξει τὰ κοσμοῦντα αὐτὸν πνευματικὰ και ἐθνικὰ χαρίσματα και ἀναδειχθῆ ἄξιος τῶν νέων τούτων καλῶν καιρῶν, τοὺς ὁποῖους ἡ Θεία Πρόνοια ἐπὶ μακρὸν ἐφύλασσε δι' αὐτὸν και ἤδη ἐχάρισε πρὸς αὐτόν». Ἐνετείλατο δ' ἅμα πρὸς τὸν ἱερὸν Κλήρον, ὅπως μνημονεύῃ τοῦ ὀνόματός του ἐν ταῖς θείαις λατρείαις, και μετέδωκεν εἰς πάντας τὸν πατρικὸν χωρετισμὸν τῆς Α. Μ. τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Ἀντιβασιλέως Δαμασκηνοῦ, «διὰ δεσμῶν ἱεροτάτων και ὀρηχίτων μετὰ τῆς ἐλευθερωθείσης Δωδεκανήσου συνδεδεμένου...».

—Ἡ Α. Θ. Π. ὁ Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης ἐγνώρισε τῷ Σεβ. Ἐξάρχῳ, ὅτι ἡ Μητῆρ Μεγάλῃ Ἐκκλησίᾳ, εἰς ἐνδειξιν τῆς πολλῆς στοργῆς αὐτῆς ἐναντι τοῦ περιληφμένου αὐτῇ λαοῦ τῆς Δωδεκανήσου, θέλει εὐχαριστοῦς δεχθῆ ὑποτρόφους ἐν τῇ Θεολογικῇ Σχολῇ τῆς Χάλκης ἀπὸ τοῦ προσεχούς σχολικοῦ ἔτους ἐκ τῶν παιδῶν τῆς Δωδεκανήσου, ὅσοι διακρίνονται δι' ἀγνότητα βίου και ἔξοχον πρὸς τὰ ἱερά γράμματα και τὴν ἐκκλησιαστικὴν διακονίαν.

—Ἡ Α. Σ. συνοδευόμενος ὑπὸ τοῦ Συνταγματάρχου κ. Τσιγάντε, τοῦ Ἀντιπλοῦρχου κ. Νικητιάδου και τῶν Ἱεροκηρύκων Ἀρχιμανδριτῶν Ἀντωνίου Κλασουλῆτου και Τιμοθέου Ματθαϊάκη. οὗς εἶχε παραλάβει ἐξ Ἀθηνῶν,

ἐπισκέφθη τὰς νήσους Κάλυμνον, Λέρον, Κῶ και Πάρον, εἰς ἐξάστην δὲ τῶν νήσων ὁ λαός ἐπεφύλαξεν αὐτῷ ἐνθουσιώδη ὑποδοχὴν.

—Ἐν τῇ Ἱ. Μονῇ Πάτμου ὁ Σεβασμιώτατος προήδρευσε Συναξίους τῶν ἀδελφῶν τῆς Μονῆς, κατ' ἣν ἐλήθησαν ἱεροφάνειαι ἐπὶ σοφιστῶν τῆς Μονῆς ζητημάτων. Ἐμελετήθη δὲ και ἡ ἐγκαίνιασις ἐν τῷ Μονυδρίῳ τῆς Ἀποκαλύψεως τῆς ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου Θεολογικῶν και Ἐθνικῆς Παιδείας ἰδρυθενομένης Τριταίου Ἐκκλησιαστικῆς Σχολῆς και τοῦ διατοῦς Ἐκκλησιαστικοῦ Φροντιστηρίου. Διὰ τὰ ἐν λόγῳ ἰδρύματα ἡ Ἱ. Μονὴ ὑπεσχέθη οὐ μόνον τὴν διάθεσιν τοῦ Μονυδρίου και τῶν κτηρίων τῆς Μονῆς, ἐὰν δεθῆ, ἀλλὰ και πᾶσαν δυνατὴν ἀρωγήν.

—Ὁ Σεβ. Ἐξάρχος, ἰδὼν ὅτι πολλοὶ τῶν ἐφημερίων τῆς Δωδεκανήσου οὐδένα λαμβάνουσιν ἐκ τῶν εἰς οὗς ἐφημερεύουσιν ἱ. ναῶν μισθῶν, ὅσοι δὲ ἐξ αὐτῶν μισθοδοτοῦνται λαμβάνουσι μισθοὺς λίαν γλιόστους, συνέστησε δι' Ἐγκυκλίου πρὸς τὰς Ἐκκλῆσ. Ἐπιτροπὰς τῶν ἱ. ναῶν τῆς Δωδεκανήσου, ὅπως, ἐν ἐκτιμήσει τῆς ἀποστολῆς τῶν ἱερῶν και τῶν διὰ τὴν συντήρησιν αὐτῶν καθιζόντων τῶν πιστῶν, μισθοδοτοῦσιν αὐτοὺς διὰ μισθῶν ὅσον τὸ δυνατόν ἠξυμῆμενον και ἀνταποκρινομένων πρὸς τὰς σημερινὰς οἰκονομικὰς συνθήκας και τὰς ἀνάγκας τῶν ἐφημερίων αὐτῶν.

—Δι' ἐπέρας ὁσωνύτως Ἐγκυκλίου ἐτονίσθη πρὸς τὸν Κλήρον και τὸν λαὸν ἡ ἀνάγκη ἰδιαίτερας ἐκκλησιαστικῆς περὶ τῶν ἐνδεῶν προνοίας και κοινωνικῆς καθόλου δράσεως και συνεισθήτῃ ἡ ἀμεσοσ ἴδουσι παρ' ἐκάστη ἐνορία τῶν ἱ. ναῶν τῶν πόλεων και τῶν κομποπόλεων Ἐνοριακοῦ Φιλοπτώχου Ταμείου.

—Ἐν συνεργασίᾳ τοῦ Σεβ. Ἐξάρχου και τοῦ Συνταγματάρχου κ. Τσιγάντε ἐμελετήθη τὸ ζήτημα τῆς ἐπισκευῆς τῶν ἐκ κολεμικῶν ἐπιχειρήσεων πληγέντων ἱερῶν ναῶν τῆς Δωδεκανήσου. Διὰ τὰς τοιαύτας ἐπισκευὰς θέλουσι διατεθῆ τὰ ἀναγκαζοῦντα ὑλικά.

= Π Α Ρ Α Ρ Τ Η Μ Α =

Ι. Μητροπολις Φλωρίνης Ἀλμωσίας και Ἐορδαίας

Ἐχόντες ὅτι ὄφει τὰς διατάξεις τῶν ἄρθρων 46,47 και 48 τοῦ Α. Ν. 2.200(1940) «περὶ ἱερῶν ναῶν και ἐφημερίων» και προκειμένου νὰ προβῶμεν εἰς τὴν πληρῶσιν τῶν κενῶν ἐφημεριακῶν θέσεων 1) ἀγίου Παντελεήμονος πόλεως Φλωρίνης, 2) Ἀναργύρων, 3) Βορδολομαίου, 4) Δροσοπηγῆς, 5) Καλλιθέας, 6) Καρῶν, 7) Νέου Καυκάσου, 8) Λαγκιάς, 9) Λευζάνος, 10) Μεσοκάμπου, 11) Ὄξυας, 12) ἀγ. Παντελεήμονος Ἀμυνταίου, 13) Πλατέος, 14) Πολυπλατάνου, 15) Πρώτης, 16) Πυξοῦ, 17) Σιταριάς, 18) Σφήκας, 19) Τριανταφυλλιάς, 20) Τριβούνου, 21) Ἄνω Ὑδροῦσης, 22) Ψαράδων, 23) ἀγ. Γεωργίου πόλεως Πτολεμαίδος, 24) ἀγ. Στεφάνου πόλεως Πτολεμαίδος, 25) Κάτω Γραμματικοῦ, 26) Ἐμπορίου, 27) Κερδίας, 28) Κομμάνου, 29) Κρυόβρυσις, 30) Μαυροπηγῆς, 31) Ὀλυμπιάδος, 32) Ἄνω Πύργων, 33) Φτελεῶνος, 34) Φτελεῶνος, 35) Ἀγάθης, 36) Ἀψάλου, 37) Δωροθέας, 38) Λαγκαδιάς, 39) Κάτω Λουτρακίου, 40) Μηλιάς, 41) Μοναστηρακίου, 42) Νερομύλων, 43) Σιφωνιάς, 44) Κενκοῦ, 45) Πολυκάσσης, 46) Σαρακηνῶν, 47) Σωσάνδρας, 48) Τριῶν Ἐλάτων, 49) Ζέρβης, 50) Κερασιῶν. καλοῦμεν τοὺς βουλευμένους και ἔχοντας τὰ ὑπὸ τοῦ νόμου ὀριζόμενα προσόντα πρὸς κατάληψιν μιᾶς τῶν ἐν λόγῳ ἐφημεριακῶν θέσεων, ὅπως ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος, ὑποβάλωσιν ἡμῖν τὰ δικαιολογητικά των, προκειμένου νὰ προβῶμεν εἰς τὴν ἀνακήρυξιν αὐτῶν ὡς ὑποψηφίων.

Ἐν Φλωρίνῃ 20ῆ Σεπτεμβρίου 1946.

† Ὁ Φλωρίνης Ἀλμωσίας και Ἐορδαίας Βασιλεὺς.

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ.—Ἡ Διεύθυνσις τῆς «Ἐκκλησίας»
Περιοδικὸν «Ἐκκλησία»
Μοσχονησιῶν 12Α.—Ἀθῆναι

ΧΡΕΥΘΥΝΟΣ: Π. Σ. ΜΑΝΩΛΕΣΗΣ

Ἐν Ἀθήναις τύποις «Φοῖνικος», Λεωννάτου 4